

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DIELA 11:26

Antiohija

jul/avgust 2021.

broj 172

**JEDNO TRAŽIM
OD GOSPODA
I ZA TIME ŽUDIM:
DA PREBIVAM
U DOMU GOSPODNJEM
KROZ SVE DANE
SVOG ŽIVOTA;
DA POSMATRAM
LJEPOTU GOSPODNJU,
I SAVJET POTRAŽIM
U NJEGOVOU DOMU.**

PSALAM 27:4

ОПРЕДЕЉЕНЕ ЗА СВАКИ ДАН / ОБЕЉАЊЕ И ПОУЗДАЊЕ У СВАКОЈ СИТУАЦИЈИ

НАДА

Поштом
НИСИ ГАМ
(СТР 38)

ЗНАЧАЈНО *изјаснавање* КОЈЕ ТЕ ДА
ПРОМЕНИ ТВОЈ ЖИВОТ
(СТР 51)

Крст СА КОЈИМА ТЕ НЕ ДА ПРОМЕНИШ
СНАГУ
СНАГА НАДА СТИЖЕ КРОЗ ТЕШКЕ (СТР 25)

ДОБРА **ВЕСТ**
за све!

О „Доброј вести за све!“

„ДОБРА ВЕСТ за све!“ је удружење чланова које чине хришћани са срцем за евангелизацију, који су равностни у дељењу Светога писма као Речи Божије свима који тек треба да упознају Господа Исуса Христа као свог Спаситеља.

То су удружени волонтери широм света, који нуде копије Библије, Новог завета и атрактивне еванђeosке часописе у многим областима јавног живота, као и путем личног сведочења.

Представљајући Свето писмо и еванђeosке часописе желимо да поделимо ДОБРУ ВЕСТ како би сваком омогућили да чита Божију Реч за себе и да нађе наду, утеху, вођство и спасење које знамо да Свето Писмо нуди.

Наши чланови настоје да са јасним циљем постану мисионари кроз лично сведочење и показујући шта значи живети хришћанским животом према библијском учењу.

За све информације о нашем раду, могућој saradnji i materijalima koje koristimo i imamo na raspolaganju, možete se javiti na sledeće brojeve telefona:

+381 63 359 945 +381 62 8220 452

AGAPE

biblijski stihovi, mudre misli, ohrabrenja
potražite na fejsbuku i viberu

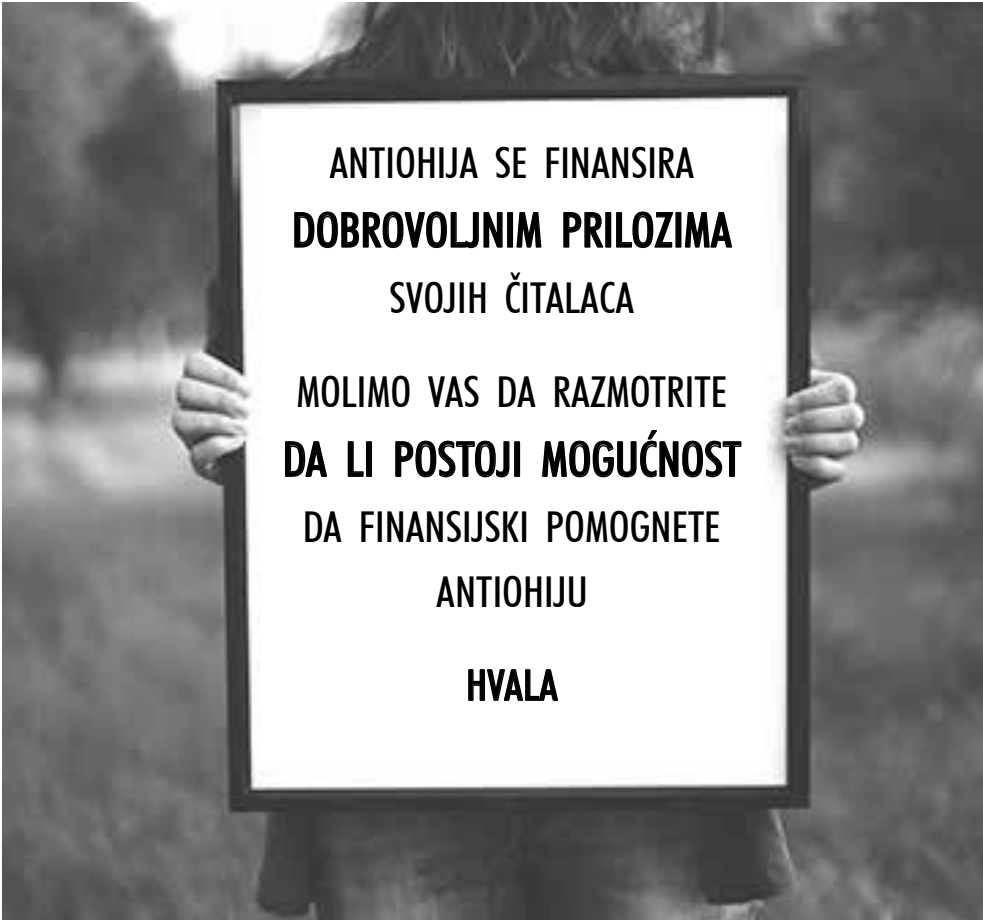

ἀγάπη
AGAPE

NAJUZVIŠENIJA
VRSTA LJUBAVI

AGAPE

ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA

MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOINETE
ANTIOHIJU

HVALA

Štampanje i distribuciju ovog
broja su finansijski pomogli
Biblijski centar iz Novog Sada
i vjernici iz Banjaluke.

Tada je Samuilo uzeo je-
dan kamen i postavio ga
između Misper i Sena i naz-
vao ga Even Ezer rekavši:

„Dovde nam
Gospod pomože.“

PRVA KNJIGA SAMUILOVA 7:12

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

TAJNA NJIHOVOG USPEHA

Evangelizaciju je na ovom svetu započelo 11 muškaraca. Pitate li se, kako im je to uopšte uspelo?! Deset godina od Isusove smrti, Evanđelje o Njemu je stiglo u Aleksandriju i Antiohiju - najveći grad Afrike, odnosno Azije. Gotovo je sigurno da je do tog vremena doprlo i do samog Rima. U glavnom gradu sveta bio je to toliko poznat pokret, te je Neron mogao da hrišćane koristi kao žrtvene jarce zbog velikog požara 64. godine po Hristu.

Poruka Evanđelja se poput požara proširila carstvom, i da nije bilo Domicijanove sklonosti prema progonu, verovatno bi do kraja prvog veka na carsko prestolje seo hrišćanin. Međutim, kako se stvar razvijala, hrišćanstvo je na to sačekalo još 230 godina, ali je u međuvremenu osvojilo mnoge rase i kulture unutar carstva, ostvarilo jake prodore među plemstvom i intelektualcima, promenilo živote bezbroj običnih muškaraca i žena. Evangelizira-

nje je očigledno bilo u prvom planu tadašnjih Isusovih sledbenika.

Ali, šta je evangeliziranje? Jedna od najboljih definicija potiče od arhibiskupa Williama Templea: „Evangelizirati znači tako predočavati Isusa Hrista u sili Svetog Duha, da ljudi kroz Njega dolaze do vere u Boga, te da prihvate Hrista kao svog ličnog Spasitelja i služe mu kao svom Caru u zajedništvu Njegove crkve.“

To, i ništa manje, jeste evangeliziranje. Reč je o tome da hrišćanska zajednica prenosi Radosnu vest o Spasitelju onima koji Ga ne poznaju. Uostalom, šta su imali prvi hrišćani? Ne mnogo. Nisu imali Odbor za misiju i evangelizaciju. Nisu držali konferencije ili kurseve na tu temu. Nisu imali određenog verovanja. Nisu imali pravilnik ponašanja, koji bi se mnogo razlikovao od pravilnika ponašanja iz jevrejstva, odakle su proizašli. Nisu imali ceremonije. Nisu imali crkvene zgrade, ni sveštenike.

Imali su jedino sigurnost da je Isus dugo očekivani Oslobođitelj - Mesija, da je umro, ustao i da sada vlada celim svemirom.

Onda su ljudima govorili o Njemu. Upustili su se u evangeliziranje. No, pogledajmo to malo detaljnije, jer se evangeliziranje lako može pobrkati sa nekim drugim stvarima.

U prvom redu, evangeliziranje nije isto što i misija. Izraz misija mnogo je širi od izraza evangeliziranje. Tiče se sveukupnog uticaja Crkve na društvo, dok je evangeliziranje ograničenog opsega i tiče se prenošenja Radosne vesti - Evanđelja Hristovog.

Evangeliziranje nije usamljeno, ono dovodi u zajedništvo.

Iako se može odvijati između dvoje ljudi, kao što jedan prosjak može da obavesti drugog prosjaka gde može naći hleb, evangeliziranje uvek dovodi ljude u zajedništvo onih koji su, takođe pronašli živog Boga kroz Isusa Hrista.

Evangeliziranje nije sistem.

Danas u hrišćanskim krugovima ima mnogo kratkih sažetih poruka (traktata), zbijenih propovedi sa tri glavne tačke, kao: „četiri duhovna zakona“,

„dijagram most“ i slično. Mada i oni mogu ponekad poslužiti kao korisno oruđe pri evangeliziranju, predstavljaju opasnost ako očvrstu u krute sisteme. Jer, naš Gospod nije sistem; On je stvarna osoba. A evangeliziranje je dovođenje ljudi licem u lice sa tom Osobom. To se ne može učiniti sa sistemom.

Evangeliziranje nije dopunska delatnost za one koji vole javne nastupe.

To nije razonoda koju će prihvatiti osoba koja voli da pravi budalu od sebe stojeći na neka-

kvoj kutiji pod vedrim nebom ili da povlađuje svom egu obraćajući se skupu u javnoj dvorani. Evangeliziranje je iznošenje Radosne vesti o onome što je Bog učinio za sve nas. *To je sveta dužnost svakog hrišćanina.*

Evangeliziranje nije plitko.

Plitkim ga, naravno, često smatraju oni koji se njime ne bave, a i neki koji se bave. Zaista, mnogo toga što se predstavlja kao evangeliziranje, jeste veoma plitko. No, ono nije zamišljeno da bude takvo. Zamišljeno je da to bude Radosna vest o tome

kako Bog uzima grešnike i ugrađuje ih u svoje novo društvo, koje predstavlja prvo uporište Božje carske vladavine u odmetničkom svetu. Nema ništa plitko u toj poruci i njenim posledicama. Ona utiče na razum, na način gledanja, na odnose - na sve.

Evangeliziranje nije zadatak samo rukopoloženog sveštenstva - ljudi sa teološkim obrazovanjem.

To uopšte nije njihov prvi zadatak. Njihova je uloga propovedanje i naučavanje vere, ali po samoj prirodi stvari oni nisu u tako bliskom dodiru sa agnosticima ili ateistima kao što je to većina članova njihovih crkava od ponedeljka do subote. Među starim zapisima nema ničega što bi nagoveštavalo, da je prva crkva shvatala evangeliziranje isključivim zadatkom svojih vođa. Svi su bili pozvani da prenose Radosnu vest. Bila je ona isuviše radosna a da bi je prepustili „teološkim profesionalcima“.

Evangeliziranje nije pronalazjenje "mesa" za popunjavanje praznih crkvenih klupa.

Ponekad, nakon što je uzaludno pokušavala sve drugo, crkva ponovno dođe na pomisao da bi joj, želi li i dalje poslovati, bilo najbolje da se upusti u evangelizacijsku kampanju. Ako je evangeliziranje išta drugo a ne spontano delovanje vatre koju je Hrist zapalio unutra - biće krivotvoreno i neće ostvariti ništa. Više će ličiti na vrbovanje ljudi u članstvo lokalne crkve.

Evangeliziranje nije ljudska propaganda.

U njega je upleten Bog. Bog Otac se upleo kad je poslao svoga jedinog Sina. Isus Hrist ga je smatrao tako prioriternim zadatkom da ga je učinio predmetom svoje poslednje zapovesti. Sveti Duh je dan sa određenim ciljem opremanja Crkve za svedočenje. Evangeliziranje je delotvoran iskaz Božje ljubavi u palom svetu. Ono nije opijum načinjen ljudskom rukom.

Evangeliziranje nije ni isključivo hrišćansko navešćivanje, ni isključivo hrišćanska prisutnost.

Ono je oboje. Neki hrišćani pokazuju potpunu sklonost tome

da se usredsrede na naveštanje Evanđelja bez njegovog praktičnog pokazivanja; tako naglašavaju samo propovedanje, dok hranjenje, isceljivanje, obrazovanje i oslobađanje od zlih duhova padaju u zasenak.

Kao odgovor na to, oni koji se usredsređuju na „socijalno Evanđelje“ zadovoljavaju se dolaskom među ljude, te ih stišću u naručje rukama Hristove ljubavi, ne svedočeci o Onome u čije to ime i čine. Sama ideja izdvajanja duhovnog od socijalnog Evanđelja protivi se Novom zavetu. Isus je hodao čineći

dobro i propovedajući Radosnu vest carstva. Njegovi sledbenici moraju težiti za istom ravnotežom. Samo je jedno Evanđelje - onoga Boga koji pomaže ljudima, kojima je pomoć potrebna. On ih sam izbavlja, ugrađuje ih u novo društvo i stalo mu je do svakog oblika njihovog života na ovom i drugom svetu. Tu poruku treba i naveštati, i živeti. Samo socijalna briga ili samo naveštanje jednako su beskorisni. Prvi su hrišćani praktikovali oboje. Isto moramo i mi danas.

Michael Green

Iz knjige EVANGELISM - NOW AND THEN

ŠKOLJKE

Znaš li da su školjke vrlo zanimljive? Neke školjke su izvana glatke i sjajne, a neke su grube i hrapave. Ali ispod oklopa, sve školjke su nježne. Baš kao i ljudi ispod svojih oklopa.

U školjku ponekad upadne neugodno zrnce pijeska koje se ugnijezdi u njenom mekom tkivu i ona ga se nikako ne može riješiti. Nekim školjkama to zrnce bude pogubno, stvori im ranicu od koje one uginu.

Ima školjki koje se ponašaju drugačije. Da bi ublažile bol koju im stvara oštro zrnce one ga počinju zaobljavati obavijajući ga tankim slojem glatkog sede-

fa. Na taj način zrnca pijeska počinju pretvarati u biser. Isto je i sa ljudima. Neki od svog zrnca pijeska koje im upadne u život naprave životnu dramu od koje se nikada ne oporave. Drugi svoja zrnca pijeska pretvaraju u bisere.

Oni prvi su nezadovoljni i optužuju život da je okrutan prema njima. Oni drugi strpljivo stvaraju svoje bisere sve dok bol ne prestane.

Ljude koji u sebi nose bisere prepoznaćeš po blistavim osmjesima na njihovim licima.

OSAM DAROVA KOJI NIŠTA NE KOŠTAJU

DAR SLUŠANJA

Moraš stvarno i istinski da slušaš, bez prekidanja, bez razmišljanja o nečem drugom, niti planirajući kako ćeš odgovoriti.

Samo da slušaš.

DAR LJUBAVI

Budi velikodušan u davanju prikladnih i odgvoarajućih zagrljaja, poljubaca, u tapšanjima po leđima i držanju za ruke.

Neka takvi mali postupci ukažu na ljubav koju gajiš prema rodbini i prijateljima.

DAR SMEHA

Isecaj karikature. Prepričavaj članke i smešne priče. Tvoj dar

je tako poruka drugima: „Tako se rado smejem zajedno s tobom.“

DAR PISANJA PORUKA

To može biti prosta poruka: „Hvala za pomoć“, ili čak stih, pesma, ceo sonet. Kratku, rukom pisanu poruku neko će možda pamtit i celog života. Štaviše, ona će možda i život nekome promeniti.

DAR IZRAŽAVANJA KOMPLIMENTA

Jednostavne i iskrene reči kao što su: „Izgledaš tako lepo u crvenom“; „Obavio si sjajan posao“, ili: „Ovo je bila

divna večera“ - mogu nečiji dan da učine vrednim sećanja.

DAR LJUBAZNIH DELA

Skreni svakoga dana sa svog uobičajenog puta, da učiniš neko ljubazno delo. Sigurno će naći na nekoga kome je potrebno i koe će puno da znači.

DAR SAMOĆE

Ima trenutaka kada nam ništa nije milije nego da nas ostave

na miru. Brini iskreno o takvim trenucima, odvoji vrijeme za sebe i poštuju tuđe; a prenesi i drugima taj dar samoće.

DAR VEDROG RASPOLOŽENJA

Najlakši način da se dobro osećaš jeste da nekome uputiš ljubazne reči. Zaista, nije teško reći „zdravo“ ili „hvala“.

Tako, imamo različite darove po milosti koju smo primili od Boga.

RIMLJANIMA POSLANICA 12:6

SRCE VESELO POMAŽE KAO LIJEK,
A DUH ŽALOSTAN SUŠI KOSTI.

PRICE SOLOMONOVE 17:22

AGAPE

ŠTA URADITI PRE NEGO SE ODLUČITE ZA ABORTUS?

Ljubav koju nam Gospod daje i koja nam pomaže da prevaziđemo svoj egoizam i da budemo radosni zbog svojih postupaka, sasvim je dovoljan razlog da promenimo percepciju abortusa. Pre nego se kao pojedinac ili kao par odlučite da uskratite pravo na život bebi, trebalo bi da prethodno uradite sledeće korake, kako se ne bi kasnije kajali.

Razgovarajte sa Bogom.

Molite, verujte, tražite odgovore na pitanja koja vas muče.

Duh Sveti će vam jasno staviti na srce šta treba da uradite i kako, jasno će vam aktivirati savest i moral. Bog će uvek biti na vašoj strani ako mu predate svoje strahove i brige, jer On vas prihvata takve kakvi jeste, zna vaša razmišljanja i želi da vam pomogne.

Ne dozvolite da vas đavo obmanjuje lažima kako ćete uskratiti sebe za užitke života time što ćete doneti novi život na svet, niti da vam puni glavu time kako to dete neće biti vo-

ljeno jer je plod silovanja. Jasno je da kada prihvatimo Isusovu ljubav, počnemo i sami da je živimo, a onda shvatimo da možemo da volimo bilo koga, bez obzira kakva su nam osećanja prethodno bila vezana za njega. Jednostavno, taj način života sa nečim što je deo vas, što ćete gledati kako raste, kako se razvija, kako hoda... postaće vaš prioritet u životu i doneti vam mnogo veće užitke nego one koje vam je davala mladost i nezrelost.

Kroz razgovor sa Bogom dobićete rešenje koje će vas spasiti užasnih posledica greha i krivice, a vaše dete spasiti telesne smrti.

Razgovarajte sa partnerom.

Bez obzira koliko teška situacija bila, pokušajte da zajedno zamislite to dete kako raste uz vas, kako ćete biti blagosloveni njime i svakim njegovim osmehom koji će vam osvojiti srca. Prisetite se samo koliko stvari vi možda niste imali, ali ste imali ljubav svojih roditelja i koliko vam onda ostalo i nije baš mnogo nedostajalo.

Setite se da ste i vi mogli biti uskraćeni za sve ono što trenutno uživate u životu da su vaši

roditelji razmišljali isto kao i vi, i dopustili nekim svojim potrebama i egoizmu da prevagne.

Razgovarajte sa duhovnikom ili psihologom/psihijatrom.

Nađite nekog preko koga će vam Bog govoriti, nekog ko će vas saslušati i razumeti bez osuđivanja, nekog ko će vam pomoći da pronadete način i izlaz koji možda sami niste uspeli pronaći prepozanti. Situacija je zaista delikatna i zato je neophodno da imate nekog od poverenja ko će moći da dublje zaviri u vašu dušu i um i time vam pomogne da shvatite pogrešne razloge koji vas teraju ka abortusu, da ih eliminišete i nastavite život sa mnogo manje stresa.

Razgovarajte sa lekarom.

Apsolutno treba da budete u kontaktu sa stručnim licem koje će vam ukazati na potencijalne opasnosti samog abortusa, posledice koje se javljaju nakon njega kao i o tome da vas edukuje o tome kako abortus zapravo izgleda. Verujte, kada jednom to vidite, mišljenje o abortusu će vam se promeniti.

Razmotrite mogućnosti.

Ne fokusirajte se samo na jednu mogućnost - abortus, već raz-

mislite o mogućnostima koje možete uraditi u slučaju rođenja tog deteta. Neke od njih su:

- *Možda zavalim to dete nakon što ga uzmem u ruke i vidim prvi osmeh?*

- *Uvek postoji prihvatilište u koje mogu ostaviti dete, gde postoji mogućnost da ga uzmu ljudi koji će mu pružiti svu pažnju, ljubav i finansije koje su mu potrebni.*

- *Možda dobijem bolji posao pa ću uspeti da izdržavam, još ako postoji podrška muža/žene, sve je lakše. Možda će mi i moji roditelji pomoći.*

- *Vratiću kilažu koju sam imala pre trudnoće vežbanjem. (Kako godine idu, čovek svakako treba da bude sve više aktivan zarad spostvenog zdravlja.)*

- *To dete će jednog dana biti neko ko će se brinuti o meni kada ostarim.*

- *Možda to bude neki novi prosvetitelj, naučnik, političar, sportista ili glumac koji će ostaviti trag na ovom svetu - a mi ćemo biti ponosni roditelji.*

- *Šta ako ne budemo mogli da imamo dece onda kada „budemo spremni“.*

Iako su neke od navedenih mogućnosti naizgled sebične,

svakako da je sve bolje od abortusa. Uvek je bolje izabrati život i mogućnost da se to dete zavoli, nego ne dozvoliti ni teoretski opciju za to.

Šta ako ste već uradili abortus?

Bog te voli.

Uprkos strašnom grehu koji je urađen (bilo u nezanju ili apsolutno namerno), ukoliko se iskreno pokajemo, plačemo, vapimo pred Gospodom, On je milostiv i Njegova ljubav je jača od svakog greha. Njegova ljubav oprašta sve što uradimo. Hrist je oprostio razbojniku na krstu, tako da će oprostiti i nama ako iskreno zazovemo Njegovo ime, ako Mu se predamo i damo priliku da kroz veru menja naš život.

Promeni način razmišljanja i ponašanja.

Jednostavno, ako se kajemo već za učinjeno, onda je najmanje što možemo da učinimo (iako je možda najteže) da promenimo percepciju života i načina na koji isti vodimo. Menjanjem sebe u pravcutoga da hodamo stazom Božijom, mi dobijamo mnoge blagodati: oprostaj, ra-

dost, mudrost, mir, kvalitetnije dane...

Savetuj druge.

Iskustvo koje imaš, bez obzira koliko bolno i teško bilo, iskoristi da proslaviš Boga i da budeš uteha i glas razuma parovima koji se nalaze na istoj raskrsnici kao što si ti nekada bio/bila. Vreme koje ćeš im posvetiti i nada koju ćeš im doneti, imaće dobrobit i za njih i za tebe. Duhovni rast je u tom slučaju zagarantovan kao i zajedništvo koje će još više ojačati u Hristu Gospodu.

Istražuj i budi otvorenog uma.

Zapamti, ne sme postojati sramota koja nas sprečava da pričamo o bilo čemu, niti tabu tema. Ukoliko to postoji onda imamo situaciju kada mladi nemaju sa kim da razgovaraju o problemima koje donosi njihovo mladalačko doba, a iz toga se rađa greh. Jednostavno budimo

jedni drugima podrška kako se stvari poput abortusa ne bi događale.

Nakon svega ovoga, ostaje samo da se dobro zapitamo da li zaista i dalje neko može iskreno da veruje da abortus nije ubistvo? Da li je pravo na lažni izbor zapravo način da prikrijemo svoju sebičnost? Da li smo zapravo mi koji smo rođeni zaista drugačiji od nerođenih, osim što pričamo i možemo da se branimo ako nas napadnu?

Bebin otkucaj srca, pokret, udisaj, osmeh, pogled nam govori samo jedno: Bog nas voli podjednako i sve nas je stvorio od istih ćelija, dao nam dušu i duh, obavio emocijama i nagradio inteligencijom i razumom.. Uskraćivanje prava nekom, bez obzira na životnu dob, da sve to poseduje je ništa drugo nego ubistvo.

Milan Vještica, Banjaluka

O SMRTI I VASKRSENJU U HRISTU

Juče raspet bejah s Njim,
danas slavljen s Njim.

Juče umreh s Njim, danas me o-
živeše s Njim.

Njemu koji se mučio ali i ustra-
jao za nas predajmo sebe, dra-
gocen i dostojan posed Božiji.

Budimo kao Hristos, jer Hristos
postade kao mi.

Primi loše na sebe da bi nama
mogao dati dobro.

Posta siromah da bismo se nje-
govim siromaštvom obogatili.

Prihvati obličje sluga da bismo
mi ponovo osvojili svoju slo-
bodu.

Siđe se da bismo se mi uzdigli.

Beše kušan da bismo kroz
Njega pobedili.

Umre osramoćen da bi nas
mogao proslaviti.

Umre da bi nas mogao spasiti.

Vaznese se da bi mogao privući
nas k sebi, nas koji smo radi
greha pali.

Dajmo sve, položimo sve,
Njemu koji dade sebe kao Ot-
kup i Iskupljenje za nas.

Trebao nam je ovaploćeni Bog,
Bog koga usmrtiše da bismo mi
živeli. I nas usmrtiše zajedno sa
Njim da bismo se očistili.
Ustasmo ponovo sa Njim, jer u
smrt besmo gurnuti s Njim.
Slavljeni sa Njim, jer ustadosmo
sa Njim.

Nekoliko kapi krvi obnavlja
čitavu tvorevinu.

Grigorije Bogoslov

USTRAJMO

U ovo vreme kada smo suočeni i dalje sa virusom koji je i dalje prisutan među nama; kada smo suočeni sa propadanjem ekonomija, ekstremnim bogaćenjem na račun velikog siromaštva; kada smo suočeni sa terorizmom i ratovima... Setimo se da je Bog i dalje Bog i da je Onaj koji ima kontrolu nad svime.

„Sećajte se onoga što je bilo pre, u davnoj prošlosti. Ja sam Bog, i nema drugoga; ja sam Bog, i niko mi nije sličan. Ja od početka obznanjujem kraj, od davnina šta će tek da bude. Ja kažem: Moj naum će se izvršiti i učiniću sve što želim.” (Isaija 46:9-10)

Mi smo krhki i slabi. Ustrajmo u molitvi da se Božja milost spusti na sve koji pate zbog bolesti ili ratnog razaranja. Neka nam najveća strast bude kako da zadržimo bliskost sa našim Gospodom i kako da svu brigu bacimo na Onoga koji brine za nas. U molitvi tražimo da nas Svemogući sačuva nevernih strahova i svetskih strepnji te da nas ni jedan oblak ovog smrtnog života ne sakrije od svetlosti ljubavi koja je besmrtna i koja nam je manifestovana u svome Sinu, Isusu Hristu našem Gospodu.

Vlatko Moravek, Novi Sad

RIJEČI VJEČNOG ŽIVOTA

“TI IMAŠ RIJEČI VJEČNOGA ŽIVOTA!”
(Ivanovo evanđelje 6:68)

Da li razmišljaš o vječnome životu? Neki je pjesnik rekao: *“Istinski je život kada srce osluškuje zvukove vječnosti.”* Sveto pismo nam govori vrlo ozbiljno o tome. Štoviše, stavlja nas pred određeni izbor. Hoćemo li grubom životnom stazom hodati kao ljudi kojima zemaljski život nije ništa više od brige za preživljavanje, borbe za osnovne životne uvjete te materijalno zbrinjavanje sebe i svojih potomaka? Ili ćemo dopustiti Bogu da, uz našu suradnju, brine o našim osnovnim životnim potrebama

te nam bude oslonac i vodič po trnovitoj životnoj stazi?

Bilo kakav odabir napravili, znajmo važnu stvar: ovaj drugi izbor vodi u vječno zajedništvo s Bogom, koje daleko nadmašuje kratkoću zemaljskog života i njegovu ograničenost.

Evanđelja nas potiču na dobar izbor: vječni život s Bogom. Svoje je prve učenike Isus susreo na obalama Galilejskog jezera. Evanđelist nam Matej u svome evanđelju ukratko opisuje kako se to dogodilo. Isus je prolazio uz Galilejsko jezero. Ono je bilo bogato ribom - izvor hrane i zarade za stanovništvo toga kraja. Priroda je u

okolici jezera bila izuzetno lijepa, stoga su tamo nastajali značajni gradovi poput Kafarnauma, Betsaide, Tiberijade i drugih. Isus je tu zapazio dvojicu braće ribara: Petra i Andriju. Upravo su bili u akciji: bacali su mreže u more. Isus im je tada rekao: "Pođite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!" (Matej 4:19).

Nedaleko je ugledao i drugu dvojicu braće, Jakova i Ivana, gdje su s ocem krpali mreže. I njih je pozvao k sebi. Ovi ribari, koji su krpali mreže i lovili ribu, nisu bili pripadnici nekog bogatog sloja društva. Bili su siromašni ljudi, koji su se trudili zaraditi za život. U tome nije bilo ništa loše.

Imali su zasigurno i svoje snove: *"Iduće godine nabavit ćemo nove mreže! Urediti kuću. Nabaviti veću lađicu! Udružiti se s drugim ribarima! Znatno povećati ulov! Osigurati da otac ne mora više raditi!"* Sve je to bilo tako ljudski, uobičajeno i prirodno. A Isusov je poziv nalagao veliku životnu promjenu: slijedit će njega kamo god bude išao, te će se od njega učiti novome zanatu. To je umnogome značilo i rastanak s predivnim krajolicima zavičaja.

Mnogi bi ljudi rekli: *"Kako ćemo ostaviti naš dom? Moja je jedina želja da umrem u svom zavičaju!"*

Isusov je poziv nalagao rastanak s njihovim dosadašnjim životom i odlazak u nepoznato. To je teško. Pa ipak, njihov je odgovor bio jasan: "Oni istog časa ostave mreže i pođu za njim" (Matej 4:20).

Isus je vrlo brzo naišao na ljude, koji su bez oklijevanja odlučili poći s njim. Sa mnom bi bilo puno teže. U ranoj mladosti i meni se događalo da sam morao brzo odlučivati. Sjećam se mame, kako je, sva prestrašena, iznenada uletjela u sobu i zapovijedila mi: *"Sine, pakiraj stvari. S ocem više ne možemo živjeti, poludio je od alkohola. Idemo bilo gdje, samo ne možemo više ostati ovdje!"*

Tada sam se sledio. Kako odjednom i tako iznenada krenuti u nepoznato? Čuo sam ljude gdje govore: *"Ne, ja nikad ne bih mogao otići iz svoga zavičaja. Radije ću trpjeti nego otići. Tu sam rođen, tu živim i tu ću umrijeti!"*

No, Isusovi su učenici odmah napustili sve i krenuli za Isusom. Božja ih je prisutnost

toliko snažno zahvatila da su naslutili kako se u Isusovom pozivu krije nešto dragocjeno. Znali su osjetiti da je poći za Isusom u nepoznato dragocjenije iskustvo nego nastaviti dotadašnji život. Možda su njihovi bližnji zapomagali: *“Pa vi ste ljudi! Ostavljate toliki posao i bježite! Upropastit ćete sebe i nas! Bit ćete i goli i bosii!”*

Isusov učenik Ivan, kojeg smo ranije spomenuli, daje zapis o tom važnom iskustvu. Nakon Isusovog govora mnoštvu o odgovornosti predanog života, mnogi su se povukli, jer su zahtjevi izgledali preteški. Tada je Isus postavio pitanje onima, koje je sam odabrao: “Zar ćete i vi otići?” (Ivan 6:67).

Dobio je sljedeći odgovor: “Gospodine, komu ćemo otići? ... Ti imaš riječi vječnoga života” (Ivan 6:68). Upravo je to bilo ono dragocjeno blago, koje ih je držalo uz Isusa i u najtežim iskušenjima. Nisu htjeli propustiti ukazanu priliku, koja se sastojala u tome da zemaljski život stave u službu vječnosti.

Život uz Isusa im je pomogao da uzvjeruju i u potpunosti se pouzdaju u ono što im je rekao: “Zaista, zaista, kažem vam, tko

sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni. On ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život.” (Ivan 5:24). Iz iskustva znam da je vrlo jednostavno iz ruku ispustiti dragocjenu stvar ili dragocjenu stvar zamijeniti za nešto bezvrijedno.

Dobar biblijski primjer za to je i zapis u Knjizi Postanka o događaju koji se dogodio mnoga stoljeća prije Isusovog susreta s učenicima. Jakov i Ezav su bili braća blizanci. No, kako je Ezav trenutak prije Jakova izišao iz majčine utrobe, prema tadašnjim običajima, imao je pravo prvorodstva, koje je bilo vrlo dragocjeno. Uključivalo je očev značajni blagoslov, mjesto poglavara u obitelji te dvostruko veći dio očevog nasljedstva. No, on se tog dragocjenog dara odrekao za jedno jelo.

Knjiga Postanka to opisuje ovako, pri samome kraju 25. poglavlja: “Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s polja, gladan. Reče Ezav Jakovu: ‘Daj mi toga crvenog variva da pojedem, jer sam izgladnio.’... A Jakov odgovori: ‘Ustupi mi prije svoje prvorodstvo!’ Ezav reče: ‘Evo me skoro na smrti; što će

mi prvorodstvo." (Postanak 25:29-32).

Posljednja rečenica u poglavlju glasi: "Tako Ezav pogazi svoje prvorodstvo" (Postanak 25:34).

Kasnije je Ezav gorko plakao zbog nepromišljene odluke, no, bilo je kasno. Istina je da je Ezav bio *mrtav-gladan*, kako bismo to rekli, no, pravo prvorodstva je imalo tako visoku cijenu, da ga je trebao i po cijenu života sačuvati.

Koliko smo gladni riječi vječnoga života? Ako nismo gladni, onda ćemo zasigurno vječnost prodati u bescjenje. Jednom sam sa suprugom bio u posjeti dragim znancima. Nakon što smo sjeli uz kavu, oduševljeno sam im pričao kako sam u međuvremenu - dok se nismo vidjeli - uspio otputovati u jedan grad, pa u drugi grad, u jednu zemlju pa u

drugu zemlju. Gestama, slikom i riječima sam im prenosio koliko je to bila velika sreća i dragocjeno iskustvo vidjeti sve te gradove i upoznati ljude iz drugih zemalja.

Na kraju sam završio sa: "*Jeste li vi - u međuvremenu - uspjeli negdje otputovati?*"

Na moje iznenađenje, znanci su me onako blago pogledali i sa smješkom odgovorili: "*Znaš, mi ti nismo kao ti. Nas putovanje tako ne oduševljava. Mi ti se.. ono... radujemo kad imamo nešto dobro za pojesti. Evo, mi ti se veselimo što ćemo sutra jesti slavonsku šunku, preksutra pileće pečenje. Nas veseli pripremanje zimnice. Mi smo ti u tome. A nama ti nije do putovanja - vjeruj mi - to nam ništa ne bi značilo.."*

Da li smo i mi usredotočeni samo na stvari zemaljskoga života, ili nas poput Isusovih uče-

nika, privlači vječno zajedništvo s Bogom? Netko će reći: *“Vrlo rado bih se zanimao za vječni život. No, tko će raditi za to da prehranim sebe, suprugu i djecu?”*

No, nigdje ne čitamo da je ijedan od Isusovih učenika umro od gladi, neimaštine ili studeni. Naprotiv, stekli su dragocjeno iskustvo o vječnom životu, da su svoj zemaljski život u potpunosti podredili onome što je bilo dragocjenije. Pod prijetnjama i progonstvom, Petar i Ivan nisu ustuknuli. Naprotiv, svima koji su im za branjivali propovijedati Krista,

odgovarali su: “Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu! A što je do nas, mi ne možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli” (Djela apostolska 4:19,20).

Dragi prijatelju! Hoćemo li, poput Ezava, vrlo lako prodati vrijedno za bezvrijedno - dragocjeni vječni život za kratkotrajni užitak i udobnost zemaljskoga života? Ili ćemo poput Petra, Ivana i ostalih poželjeti biti u vječnom zajedništvu s onim koji ima “riječi vječnoga života”?

Vlado Pšenko, Vukovar

VELIKA RIJEČ:

OPROSTI

I OPROSTI NAM DUGOVE NAŠE
KAO I MI ŠTO OPRAŠTAMO DUŽNICIMA SVOJIM.

EVANDJELJE PO MATEJU 6:12

AGAPE

KAKO SE ČUVA LJUBAV?

Majka i dječak hodaju plažom. U jednom trenutku dječak upita: „Mama, kako se čuva ljubav?“

Mama ga pogleda i odgovori: „Zgrabi malo pijeska i stisni šaku.“

Dječak stisne šaku, i što je više stiskao, to je više pijeska curilo iz nje.

„Ali mama, pijesak mi bježi!“

„Znam, a sada potpuno otvori šaku.“

Dječak poslušao, ali uto zaduvala vjetar i odnese sav pijesak s njegovog dlana.

„Ni ovako ne uspijevam zadržati pijesak!“

Na to majka, sa smiješkom na licu, reče dječaku:

„Sada uzmi opet malo pijeska u ruku i drži dlan kao da je u obliku kašike, dovoljno zatvoren da ga sačuvaš i dovoljno otvoren da bude slobodan.“

Dječak učini kako mu je rečeno i pijesak mu ostade na dlanu, zaštićen od vjetra i slobodan da ne klizi kroz prste.

„Eto kako se zadržava ljubav.“

JOSIFOV IZBOR

Pismo nam o Josifu. Primetimo da se zbog veridbe on već smatra njenim mužom. Jako me zanima njegov stav, njegovo ubeđenje u svemu ovome. Josif je pravedan čovek, poslušan Božijem zakonu. Zakon je nala-gao kaznu kamenovanjem za svaku prevaru onih koji su bili u vereničkom statusu. Setimo se žene koju su zbog preljube hteli da kamenuju.

Kako je stvar bila jasna, Josif je doneo odluku: ne želi javni skandal, ne trebaju mu ponižavanja. Razvešće se tiho. Odreći će se i miraza koji je već dao.

Neka sve ostane Mariji i njenom ocu.

Josifa je ovakva odluka koštala. Porodica mu je godinama odvajala za njegov brak. Ipak, on je pun milosti i voli Mariju više od novca. U njemu nema besa i osvetničke gorčine, samo tuge i razočarenja zbog raspršenih snova o budućnosti.

Kakav je to čovek? Poslušan zapisanoj Božijoj volji, ali ipak obasut milošću i dobrotom. Rađe bi da on izgubi i tako zaštiti ono što je ostalo od Marijinog ugleda. Josif je moralan čovek

ali ne i fanatično strog. U isto vreme je i jak i nežan. O, koliko je samo ovaj spoj potreban muškarcima našeg doba! Potrebni su nam oni koji su poslušni Božijoj pisanoj Reči koja se tumači u crkvi, ljudi koji su u isto vreme obzirni prema drugima.

Bog se umešao i sada svi pate. Marija je na zlom glasu. Josif povlači dobre poteze na osnovu nedovoljnih dokaza. Roditelji su razočarani. Miraz je izgubljen. Nazaret bruji od ogovaranja. Pokrenuti su legalni mehanizmi neizbežnog razvoda braka.

Mnogo drame je u ovih nekoliko redova evanđeliste Mateja. Idilični planovi dvoje dobrih seoskih mladih ljudi - Marije i Josifa - pali su u vodu. Nema izlaska iz ovog haosa. Osim... Osim ako Bog sam ne prokrči put napred. Najzad, nije li on sam svima naneo bol?

Bog se javlja (st. 20-21)

Josif nije samo ljubazan čovek već i strpljiv. Odlučio je da ipak prespava donetu odluku. I te noći nešto se dogodilo - Bog se javio.

Kako se Bog javio? Crkva kroz istoriju trojako objašnjava sva bogojavljanja. Prvo, postoji sveopšta objava. Bog se svima objavio kroz prirodu i savest. Svako može u lepoti sveta oko sebe i kroz glas svoje savesti da sazna nešto o Bogu.

Drugo, postoji posebna objava. To je sve ono što saznajemo o Bogu kroz njegovu zapisanu Reč, kroz sve ono što je uradio kroz Jevreje i Isusa. Dakle, sveopšta objava nam otkriva nešto od Boga, a posebna nešto o Bogu.

Treće, postoji lična objava, ili da kažemo specijalno otkrivenje. To je učenje o Bogu kroz direktnija javljanja - kroz snove, vizije, kroz govore, proroke, uslišene molitve, čuda, pa i kroz anđele. Bog koji je tamo, u prirodi; Bog koji je tamo, u istoriji, postaje nam blizak toliko da ga osećamo i čujemo. Dakle, u sveoštjoj objavi On nam kaže - Moj svet; u posebnoj objavi govori - Moj narod; a u ličnoj objavi nam kaže - Hej ti!

Anđeo Gospodnji uverava Josifa da je dete koje Marija nosi delo Duha Svetoga. Josif se nije bojao da prihvati ovu objavu. Prihvatio je Mariju, prisvojio dete i dao mu pravo da ponese

ime svoje porodične loze. Tako je i ovaj dečak postao sin Davidov.

Providnost je sada našla dva saradnika. Bogu nije problem da saopšti svoje namere, ali nije mu nimalo lako da nađe one koji će tu volju da sprovedu.

Primetimo da Bog Mariji i Josifu ne govori u isto vreme. Kao da je taj vremenski razmak nezgodan. Bog im se ne obraća na isti način. To je zato što bračnim parovima treba strpljenje i poštovanje za posebnosti duhovnih puteva kojim se kreću. Zar nema svako od nas poseban otisak pristuju? Šta tek da kažemo o kosmosu različitosti među polovima.

Moja žena Lori i ja imamo različite puteve odnosa s Bogom. Ja moram sve prvo da proučim a ona intuitivno zna šta je šta. Ja bih u avanture a ona voli stabilnost i izvesnost. Ona sreće Boga u ljudima a ja ga oduševljeno nalazim u Svetom pismu i knjigama. Ona svoju veru peva na sav glas u horu, a ja svoju propovedam s propovedaonice. Ja

težim istini, a ona saosećanju. Zajedno činimo pristojno ljudsko biće.

Dakle, primer kako Bog postupa s Marijom, a kako s Josifom, pokazuje mi sledeće: Ne vredi da svog supružnika, ili bilo koga drugog, guram u svoje kalupe. Verujmo Bogu. On zna kako će s ljudima drugačijim od nas. On ima puteve do njihovih ličnosti. Strpimo se poput Marije. Oslonimo se na Boga koji jedini može da promeni ljudska srca. Recimo, ne odustajte od dolazaka u crkvu ukoliko vaš supružnik ne želi da dođe. Vi dođite. Ne dozvolite da vaš duhovni život bude talac bilo čijeg odbijanja. Bračni zavet nigde ne kaže da neko od supružnika ima pravo na ulogu Boga u životu onog drugog.

Opasno je ako mislimo da je naš doživljaj Boga moralno vredniji od doživljaja drugih. Nije tako. Marija je objašnjavala Josifu da je dete koje nosi začeto od Duha, ali to njemu nije imalo smisla. Josif je sebe stavio u moralno superiorniji položaj. Najzad, nije li on taj koji u bra-

ku treba da „misli glavom“. Zato je jedino Bog mogao da ga razuveri.

Bog leći slomljeno

Zamislimo samo Josifovu ushićenost kada je dotrčao verenici s rečima: „Marija, neću da se razvedem od tebe. Sada shvatam. Znaš, sinoć kad sam zaspao... Zato sam odlučio. Znam da mogu da sve prekinem, ali neka nam Gospod pomogne!“

Josif je legao s jednom slikom svoje budućnosti, a ustao je s drugom. U teoriji se ovo zove promenom paradigme. Isti čovek se probudio u istom životu istih problema, ali sa radikalno novim uvidom u sve to. Zaman-daljena vrata su sada širom otvorena. Razvoda neće biti jer je Bog rekao svoje. O, nema više straha, poverenje se vratilo i pogled na sutra izbistrio. Ispred dvoje mladih ljudi je predivno Božije obećanje. U Isusu, njihovom sinu, Bog će jednom i zauvek da reši problem greha. Slo-miće okove koji sve ljude tako okrutno drže u ropstvu.

Ime Isus tada beše sasvim uobičajeno, kao i mnoga naša današnja imena. Značilo je „Jehova spasava“. Bog koji je

izlećio slomljeni odnos Marije i Josifa, u Isusu će da izleći grehom slomljeni odnos između sebe i čovečanstva. Evo kako je neko uporedio neke alternative sa Božijim rešenjem:

„Da je naša najveća potreba informacija, Bog bi nam poslao učitelja; da nam fali kakva tehnologija, Bog bi nam poslao naučnika; kada bi naša ključna potreba bila u novcu, Bog bi nam poslao ekonomistu; da nam fali zabave, Bog bi nam poslao zabavljače. Ali, naša najveća potreba je bila oprostjenje, pa je Bog zato poslao Spasitelja“.

Sviđa mi se Josif. Čovek sela, zanatlija, raduje se braku. Bio je pravednik, veran i poslušan onome što je razumeo iz Pisma. Imao je saosećanje za potrebe drugih. Do toga mu je više stalo nego do svog materijalnog gubitka. Bio je strpljiv, voljan da čuje glas jutra mudrijeg od večeri, spreman da promeni odluku. Bio je otvoren za neopisiv doživljaj sa istim onim Bogom koji je nadahnuo svoju Reč. Josif je dovoljno hrabar da oženi ženu oblaćenu klevetama, da kao svog prihvati tuđeg sina. On je čovek koji sluša Boga usprkos svih nesporazuma koji će ga zbog toga zadesiti.

Josif je primer redefinisano muškaraca. On živi u svetu u kome je muško nasilno, sebično, bezkarakterno. Njegova snaga nije u tim lažnim vrednostima mačizma. Josif je jak jer je poslušan vođstvu božanskog providenja. On vlada svojom seksualnošću. Njegov brak je u partnerstvu s Bogom.

Tekst proroka Isaije (st. 22-23)

Stihovi 22-23 su veoma važan citat iz knjige proroka Isaije. Josif je osetio veliko olakšanje u jasnim rečima Svetog pisma.

Šta je njihovo značenje? Pa, zamislimo da smo na Josifovom mestu. Kako možemo da znamo da je san koji smo sanjali od Boga?

Prvi test je stav poštovanja. Anđeo je glasnik koji ne govori o sebi i za sebe.

Drugi test je u samoj poruci. Anđeo Josifu govori o Bogu, o Duhu Svetom, o grehu i Hristovom delu spasenja. Primetimo da je poslednji deo anđeoske

poruke citat Psalma 130,18: „Jer će on spasiti svoj narod od njihovih grehova.“ To je dobar znak. Anđeo koji bi omalovažavao pitanje greha ne bi bio Božiji anđeo. Anđeli rasvetljavaju istine i ne bave se tzv. „većim otkrivenjima“ (pokret Nju ejdž (Novo doba) prezire ovakav pristup).

Recimo da vam neko kaže da mu se obratio anđeo. Da li bi pomislili da je ta osoba polude-la? Dešavaju li se takve stvari?

Evo kako valja da postupite. Poslušajte pažljivo poruku i još pažljivije proverite da li se slaže sa Svetim pismom i crkvenim doktrinama. Posmatrajte šta ta objava donosi životu dotične osobe. Šta je plod?

Božiji anđeli govore jezikom Pisma jer je pismo Božiji jezik. Ukoliko anđeo zvuči kao psihoterapeut ili nekakav šou voditelj, najverovatnije da i nije poslan od Boga.

U izvornom kontekstu prorokove reči se ne tiču samog devičanskog začeca. Naime, reč je o obećanju datom jevrejskom ca-

ru pod vojnom opsadom. Pre nego što trudnica rodi dete, Bog će ukloniti neprijatelje. Dete će poneti simbolično ime - Emanuelo - kao trajni podsetnik na Božiju prisutnost u teškim vremenima.

Dakle, Matej u svoj izveštaj o Isusovom rođenju ubacuje baš ove reči. Verujem da je to uradio s dobrim razlozima. Naime, i Matej i Luka pišu o devičanskom zečecu bez poznavanja spisa jedan drugog. Obojica su sledila određeni oblik pisanja. Pomenuti istorijski kontekst Isaijinih reči ne iscrpljuje do kraja njihovo značenje. Te se reči shvataju tek u punini Isusovog dela. Crkva ima nadahnutost prosvetljenje da vidi ono što se ranije nije videlo.

To nam govori sledeće: proučavanje Pisma nas otvara da čujemo i ono očekivano i ono neočekivano od Boga. Naša životna iskustva treba da nas vode ka Pismu. Na isti način je i Pismo mrtvo bez živih doživljaja vere. Sva verska iskustva bez dijaloga sa Biblijom su opasna i zavodljiva. Ovo dvoje valja da držimo zajedno, baš kako je i sam Matej to uradio.

Božiji savršeni pristup (st. 24-25)

Tako je Josif oženio svoju već trudnu verenicu. Venčali su se pod baldahinom. Josif ju je poveo u svoj dom „ali kao supružnici nisu živeli, sve dok ona nije rodila sina“ (vidi st. 24).

Već sam rekao da mi se Josif sviđa. Pogrešio sam - ja mu se zapravo divim. Nije lako biti uhvaćen u tok Božijih planova. To zahteva dodatnu samokontrolu i samoodricanje koje se na zahteva od drugih. Josif je hrabar i poslušan Pismu. Stvarno je izuzetan čovek.

Na kraju ove priče ne zaboravimo glavni cilj Matejevog pisanja. On nam opisuje kako je Isus uz dobrodošlicu prihvaćen u Davidovu lozu. Josif je dao ime rođenom detetu i tako ga pravno usvojio. (Anđeo mu je zapovedio: „... a ti ćeš mu dati ime Isus.“ Tako je i bilo: „Josif mu dade ime Isus.“) Isus je po začecu bio Božiji, a po usvajanju Davidov zakonski sin.

Na snagu je stupilo mesijansko ovlašćenje. Božiji plan, raspored događanja i načini delovanja su savršeni. Teški su, ali savršeni.

Fil Trakil

BLAGO

Jednom je jedan čovjek, kupujući na tržnici, pronašao okvir za sliku koji mu se dopao, a koji je koštao tek nekoliko dolara. S obzirom na to da mu se slika koja je već bila u okviru nije svidjela, izvukao ju je kada je stigao kući. Ispao je mali, presavijeni komad papira, pa ga je pažljivo otvorio. Na njegovo iznenađenje, bila je to jedna stara kopija Deklaracije nezavisnosti SAD.

Samo nekoliko sati nakon što su osnivači SAD-a potpisali original Deklaracije nezavisnosti, 4. jula 1776. godine, dali su da se napravi nekoliko kopija koje će se podijeliti. Ispostavilo se da je primjerak koji je ovaj čovjek našao jedan od rijetkih

originala koji je ostao i bio je u vrlo dobrom stanju. Dao ga je na aukciju i procijenjen je na 2,4 miliona dolara.

Ti u sebi imaš skriveno blago, talente koje ti je Bog dao. Traži da ti Bog otkrije talente koje ti je dao i oni će polako izbiti na površinu. Kada se to dogodi, koristi ih i razvijaj najbolje što možeš i dozvoli da Božja milost napravi ostalo.

Molitva

Gospode, hvala ti za talente i darove koje si mi dao. Još uvijek ih ne znam sve, pa te molim da mi pomogneš da ih otkrijem. Predajem ti ih, da ih koristiš na svoju slavu. U Isusovo ime. Amin.

Blaine Bertel

BOG I TVOJ NOVAC

„Novac je odgovor na sve.“

Propovednik 10:19 (SSP)

Biblija nas uči da Bog želi da imaš dovoljno novca da bi mogao:

1) *Da podmiriš potrebe svoje porodice i pomogneš im da budu uspešni.* „Ko se ne stara za svoje, pre svega za one iz svoga doma, taj se odrekao vere i gori je od nevernika.“ (1. Tim. 5:8, SSP)

2) *Da daješ desetak i finansijski pomažeš Božje delo.* „Donesite ceo desetak u riznicu, da bude hrane u mom Domu. Time me iskušajte, kaže Gospod nad vojskama, i videćete kako ću otvoriti nebeske prozore i izliti na vas svoj preobilni blagoslov.“ (Malahija 3:10, SSP)

3) *Da platiš svoje račune i poreze.* U odgovoru na pitanje „Da li je pravo da se caru daje porez ili nije?“, Isus je odgovorio: „Dajte, dakle, caru carevo, a Bogu Božije.“ (Matej 22:17-22, SSP)

4) *Da pošalješ Njegovu reč na*

sve četiri strane sveta. „Kako će, dakle, prizvati onoga u koga nisu poverovali? A kako će verovati u onoga za koga nisu čuli? Kako će pak čuti bez propovednika? I kako će propovedati, ako nisu poslani? (Rimljanima 10:14-15, Čarnić)

5) *Da pomogneš siromašnima i ljudima u potrebi.* „Blago čoveku što se Gospoda boji i u zapovestima njegovim rado uživa...u kući mu je blago i imetak...on neštedimice deli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje doveka.“ (Psalmi 112:1, 3, 9, NSP) Kada je razlog zbog kojeg želiš više novca želja da ispuniš Božiju volju i blagosloviš druge, Bog će te ispoštovati.

Bob Gass

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija

9 OZBILJNIH PITANJA KOJA BISTE TREBALI POSTAVITI PRE NEGO ŠTO SE VENČATE

Brak bi trebalo da bude nebeski, ali na kraju može postati pakao na Zemlji ako se (1) oženite pogrešnom osobom ili (2) saznate nakon venčanja da vaš supružnik krije neke mračne tajne. Samo pitajte mog prijatelja „Carlosa“, koji je bio u braku godinu dana pre nego što je saznao da njegova žena duguje hiljade dolara na kreditnoj kartici. Napetost koju je izazvala zavisnost od kupovine i njena stalna obmana, dovele su do razvoda.

Svako ko je prošao razgovor za posao zna da poslodavci po-

kušavaju da identifikuju potencijalne probleme postavljanjem puno pitanja pre nego što nekoga zaposle. Nekim kompanijama trebaju meseci da regrutuju zaposlene na visokom nivou, jer znaju da jedna pogrešna odluka o zapošljavanju može koštati milione dolara. Pa zašto ne biste bili još pažljiviji pre nego što se vežete sa osobom sa kojom planirate da provedete ostatak svog života?

Zapanjen sam koliko hrišćanskih parova ne koristi mudrost kada bira supružnika ili zanemaruje dobijanje predbračnog

savetovanja pre nego što zajedno stanu pred matičara. Bilo koji savetnik će vam reći da se parovi suočavaju sa velikim poteškoćama ako na početku veze ne komuniciraju iskreno i ne stave sve karte na sto. Morate postavljati pitanja! Ako verujete u Hrista i želite brak koji poštuje Boga, trebalo bi da postavite ova pitanja pre Velikog dana.

1. Kako je vaš partner lično upoznao Isusa? Tužna je činjenica da se neki ljudi pretvaraju da su hrišćani. Mogu da pevaju pesme slavljenja i oponašaju propovednika, ali njihov privatni život je druga priča. Oni poziraju, a neki od njih zapravo pohađaju crkvu kako bi pronašli slatku devojkicu ili momka. Ne nasedajte na lažnjake. Potreban vam je supružnik koji ima istinski odnos s Bogom.

2. Da li je vaš partner duhovno rastao? Takođe je tužna činjenica da mnogi hrišćani danas ostaju duhovne bebe iako su godinama u crkvi. Ako želite snažan brak, nemojte težiti osobi koja nema duhovnu iskru. Moja supruga je lepa, ali ono što me je privuklo je njena strast prema Bogu. Ako vašeg partnera ne zanima učenje, bogoslužje, molitva ili prou-

čavanje Božje reči, ne pretpostavljajte da će kasnije razviti duhovnu zrelost.

3. Kakav je porodični život imao vaš partner? Svi dolazimo iz različitih sredina. Neki ljudi odrastaju u jednoroditeljskim porodicama, drugi se odgajaju u alkoholnim kućama, a treći doživljavaju zlostavljanje. Bog nam može pomoći da prevaziđemo sve hendikepe uzrokovane porodičnom disfunkcijom. Ali morate znati sa čim imate posla pre nego što se zavetujete da ćete voleti svog partnera „u bolesti i zdravlju“. Ne možete nositi terete partnera ili iskusiti duboku bliskost ako ne delite bol jedno sa drugim.

4. Kakva je istorija zabavljanja i venčanja vašeg partnera? Istina je da kada upoznamo Hrista „stare stvari su prošle“ (2. Kor. 5:17). Ali to ne znači da možete lagati o svojoj prošlosti. Vaš potencijalni supružnik mora da zna da li ste se ranije venčali, imate li decu koja žive u drugom gradu ili ste dužni da plaćate alimentaciju.

5. Da li vaš partner ima krivičnu evidenciju? Poslodavci postavljaju ovo pitanje, a ponekad odbijaju potencijalne zaposlene

koji su osuđeni za zločine. Ne želite da čekate svoju prvu bračnu noć da biste saznali da vaš suprug nosi tetovažu na leđima koju je dobio u zatvoru. I trebali biste preispitati svoje bračne planove ako saznate da je vaš dečko osuđen za nasilje.

6. Da li se vaš partner bori sa zavisnostima? Mnogi brakovi završavaju se razvodom jer jedan partner ima samouništavajuće navike. Zavisnik se može navući na alkohol, drogu, pornografiju ili kockanje, a crkvenjak sa ovim navikama možda je naučio da krije svoje ponašanje. Ako vidite upozoravajuće znakove zavisnosti, nemojte se zavaravati misleći da to nije velika stvar. Možda ćete morati da odložite venčanje.

7. Da li vaš partner ima dugovanja ili sumnjivu kreditnu istoriju? Finansijska strana braka je dovoljno izazovna bez dodatnog stresa duga. Mudri parovi sastaće se sa pastorom ili mentorom pre venčanja kako bi razgovarali o razumnom budžetu. Ako otkrijete da vaš partner duguje protivvrednost godišnje zarade zbog nekontrolisane potrošnje, trebalo bi da preispitate ovu vezu.

8. Da li je vaš partner primio službu molitve ili savete za svoje neuspehe, povrede i traume? Božja blagodat je veća od bilo kog greha. Duh Sveti može izbaviti čoveka od srama preljube, bola zbog razvoda ili ropstva nezadovoljstva. Ali ove stvari ne padaju samo od sebe; ljudima su potrebne molitva i savetovanje da se oslobode svoje prošlosti. Trebali biste insistirati na tome da vaš partner dobije pomoć koja mu je potrebna.

9. Da li se vi i vaš partner slažete oko porodičnih planova? Znam par koji se venčao bez razgovora o ovom pitanju. Čovek je želeo puno dece; supruga nije želela nijedno. Ovo neće uspeti! Amos 3:3 kaže: „Da li dvoje ljudi hodaju ruku pod ruku ako ne idu na isto mesto?“ Nađite partnera koji deli vaše želje i ciljeve.

Ako želite brak koji stoji kroz životne oluje, potreban vam je partner koji je u potpunosti predan Isusu i na putu je za isceljenje. Vaš supružnik neće biti savršen, ali molim vas, ne pristajte na manje od najboljeg za vas.

J. Lee Grady

MISLI DRUGAČIJE

Čovjek je na ulici ugledao siromašnog dječaka kako zavidljivo gleda u njegov nov skupocjeni auto. Ponudio mu je da ga provoza u autu.

Nakon vožnje dječak je rekao čovjeku:

„Vaš auto je prelijep, mora da je jako skupo. Koliko košta?”

„Ne znam”, rekao je čovjek.

„Dobio sam ga na poklon od mog starijeg brata.”

„Uuu, pa to je tako lijepo od njega”, bio je iznenađen ovaj dječak.

„Znam o čemu sada razmišljaš” - rekao mu je čovjek.

„I ti isto želiš da imaš brata kao što je moj. Zar ne?” - upitao ga nakon toga.

„Ne”, odgovorio je dječak.

„Ja želim da budem brat kao što je tvoj.”

BIBLIJA I HIGIJENSKI PROPISI

Encyclopedia Britannica sa-
drži zapis bečkoga doktora
dr. Ignaza Semmelweisa o izvje-
štajima iz 1845. godine. Taj se
mladi doktor zgražavao nad vi-
sokom stopom smrtnosti žena
koje su rađale djecu u bolnica-
ma. Oko 30% porodilja je umi-
ralo nakon poroda. Doktori koji
su pregledali trupla umrlih, ni-
su redovno prali ruke. Nakon
pregledanja pokojnika u mrt-
vačnici, odlazili su do porodiliš-
ta i pregledali trudnice. To je
bila uobičajena praksa, jer su
mikroskopske bolesti bile ne-
poznate.

Semmelweis je zatražio da
doktori počnu prati ruke nakon
svakoga pregleda. Vrlo brzo na-
kon toga stopa smrtnosti se

spustila na dva posto. Pogledaj-
te kakve je upute Bog dao svom
narodu o postupanju u slučaju
bolesti: „Kad se onaj koji ima
izljev od toga izliječi, neka onda
nabroji sedam dana za svoje
očišćenje: neka svoju odjeću
opere i u tekućoj vodi opere
svoje tijelo...” (Levitski zakonik
15:13). Doktori su do nedavno
prali ruke u posudi. Na taj bi
način nevidljive bakterije osta-
jale na njihovim rukama. Biblija
vrlo jasno govori o pranju neči-
stih dijelova tijela pod tekućom
vodom.

Biblija i odnos između uma i tijela

Danas je u medicini poznato ka-
ko postoji snažan odnos izme-
đu duševnog (mentalnog) zdr-

avlja i fizičkoga stanja osobe. Biblijski zapisi o tome datiraju iz 950. godine pr. Hrista.:

„Mirno je srce život tijelu, a ljubomor je gnjilež u kostima“ (Priče 14:30).

„Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti“ (Priče 15:30).

„Saće meda riječi su ljupke, slatke duši i lijek kostima“ (Priče 16:24).

„Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti“ (Priče 17:22).

Biblija i bakterije

„Nemojte jesti mesa od životinje koju je rastrgala zvjerad, nego ga bacite psima!“ (Izlazak 22:30). Hiljadama godina prije, nego li je moderna nauka otkrila bakterije, Bog je osigurao Izraelcima zaštitu od različitih zaraza i bolesti, zabranivši konzumiranje mesa koje je vrlo vjerovatno zaraženo bakterijskom infekcijom“ (Richard Gunther).

Biblija i konzumiranje masti

Organizacija American Heart Association (Američka udruga za srce) tvrdi: „Glavne vrste masti, koje hranom unosimo u sebe, su zasićene, polinezasiće-

ne, mononezasićene i trans-masne kiseline.

Zasićene masti, trans-masti i holesterol podižu razinu kolesterola u krvi. A povišen nivo holesterola u krvi predstavlja glavni rizični faktor kod infarkta i bolesti srca.“

U studiji o raku prostate, provedenoj na sveučilištu *Pennsylvania Cancer Center*, piše:

„Četvrti najčešći uzrok raka među muškarcima povezan je s konzumacijom zasićenih masti.“ Zasićene masti potiču od životinja. U Levitskom zakoniku 7:22-24 Pismo nam govori: „Reče Jahve Mojsiju: ‘Ovako kaži Izraelcima: Ne jedite loja ni volujskoga, ni ovčjega, ni kozjega. Loj sa životinje koja ugine, ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za bilo što, ali ga ne smijete jesti.’“

Biblija i imunološki sustav

Pismo nalaže da se muška dojenčad obrezuje osmoga dana (Postanak 17:12). Naučnici su nedavno otkrili kako je toga dana razina faktora zgrušavanja protrombina najviša u krvi. Osmog dana on dostiže maksimalnu razinu, a zatim pada. Medicinska znanost je takođe otkrila kako je to dan kada je

imunološki sistem čovjeka na vrhuncu.

Biblija i zakoni karantina

Daleko prije, nego li je medicinska nauka otkrila važnost zbrinjavanja zaraženih osoba u karantinu, Biblija je govorila o tome. Godine 1490. pr. Hrista, Pismo je upućivalo na postupak kod osoba zaraženih gubom: „Sve dok na njemu bude bolest, neka nečistim ostane, i jer je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan izvan tabora“ (Levitski zakonik 13:46). Zakoni karantina su u ostalim dijelovima svijeta zaživjeli tek u 17. vijeku. „Tokom epidemije kuge u 14. vijeku, bolesnici, umrli i nezaraženi boravili su u

istim prostorijama. Ljudi su se pitali zašto tako mnogo ljudi obolijeva u isto vrijeme. Epidemije su pripisivali „lošem vazduhu“ i „zlim duhovima“. Da su ljudi obratili pažnju na Božje zapovijedi u Levitskom zakoniku, milioni ljudi su mogli biti spašeni od smrti. *Arturo Castiglione* je pisao o važnosti toga biblijskog medicinskog zakona. Evo što je rekao: „Propise o postupanju u slučajevima pojave, navedene u Levitskom zakoniku 13, možemo smatrati prvim pravilnikom o sanitarnim mjerama (*A History of Medicine, Grant R. Jeffery, The signature of God*).

Ray Comfort

Iz knjige „Naučne činjenice u Bibliji“

OHRABRENJE POSLE NESREĆE

„Nesreće mogu donijeti rast i prosvjetljenje“, rekao je učitelj.

To je obrazložio na sledeći način:

Svaki bi dan ptica nalazila sklonište u suhim granama drveta koje je stajalo usred velike nenaseljene ravnice. Jednog je dana orkanski vjetar iščupao drvo i prisilio sirotu pticu da leti stotine kilometara u potrazi za skloništem - dok napokon nije doletjela do šume bogate plodnim drvećem.

Zaključio je: „*Da je osušeno drvo ostalo, ništa ne bi navelo pticu da ostavi svoju sigurnost i da leti dalje.*“

ODNOS

Zapanjujuće je koliko se mnogo poteškoća raspline bez ikakva truda kad se unutarnji život dovede u red.

A. W. Tozer

Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati.

Ivan 14:15

Što Bog želi za sebe kad nas pozove u pustinju? Dotaknuli smo se nekih koristi koje mi imamo iz tog iskustva i govorit ćemo još o drugima – ali želi li Bog nešto u svemu tome? Da, želi. Želi produbiti odnos s nama. Čezne za bliskošću s nama. Nažalost, mnogi od nas često samo iskoristimo odnos koji imamo s Gospodinom – dopuštajući strasti da zamre.

Kad smo se Lisa i ja zaručili, bio sam preko glave zaljubljen u nju. Stalno sam mislio na nju. Učinio bih sve što je potrebno da provedemo što više vremena zajedno. Ako je nešto trebala, što god radio u tom trenu, skočio bih u auto i napravio to za nju.

Sjećam se da smo jednom proveli otprilike pet sati u kući njenih roditelja. Jedva sam otišao. Čim sam došao kući, zazvonio mi je telefon. Zvala me Lisa i slatkim, neodoljivim glasom rekla: „Dragi, zaboravio si jaknu kod mene.“

Bilo je to poput najljepše glazbe za moje uši. Bez odgađanja,

uzbuđeno sam odgovorio: „Morat ću se onda vratiti po nju.“

Vratio sam se i proveli smo još tri ili četiri sata zajedno. Bio je to predivan dan. Tih dana, da me nazvala usred noći i rekla: „Dragi, jede mi se sladoled“, radošno bih odgovorio: „Dolazim za deset minuta! Od čega želiš sladoled?“ Tražio sam izgovore i razloge da budem s njom. Zbog intenziteta moje ljubavi za nju, radošno bih radio što god je htjela. Nisam to radio da joj *dokažem* da je volim nego *jer* sam je volio.

Nisam se trebao siliti da ljudima govorim o njoj... hvalio sam je svakome tko je htio slušati. Ako bi se dogodilo da razgovor s nekim na tren utihne, bez ikakva truda bih počeo govoriti o Lisi i našem skorom vjenčanju. Bio sam zaljubljen!

Međutim, nakon što smo u braku bili tek nekoliko godina, odvratio sam pažnju na druge stvari poput sporta, druženja s prijateljima i pogotovo, službe. Postalo mi je dosadno provoditi kvalitetno vrijeme s njom ili učiniti nešto za nju. Lisa nije bila u mojim mislima kao nekoć. Kupovao sam joj darove samo za

Božić, godišnjice i rođendan, a i tad mi je to bilo pomalo naporan. Čak sam joj na Valentinovo zaboravio kupiti poklon. Jako joj je bilo krivo zbog toga. Nisam mogao učiniti ništa doli ispričati se.

Najžalosnije je bilo to što u svojoj nezrelosti nisam prepoznao znakove različitih razdoblja našeg braka. Naš se odnos pokvario; moja prva ljubav je zamirala! Toliko sam zahvalan što mi je s vremenom Bog privukao pažnju i okrenuo srce. Dao mi je da vidim koliko sam sebičan postao. Svojom je milošću ponovno zapalio plamen naše ljubavi, iscijelivši naš brak.

Nešto slično se može dogoditi u našem odnosu s Bogom. Mnogi Kristovi sljedbenici dođu do zone udobnosti ili platoa gdje počnu održavati odnos umjesto ga graditi. Više ne traže Boga. Postavili su osobni duhovni standard uspoređujući se s drugima ili prema onome što misle da je prihvatljivo. U toj točki prestaju željeti upoznati Boga duboko kao osobu. Usmjeravaju se na svakodnevne obveze, potragu za uspjehom i brige života. Boga traže samo radi blagoslova, a ne više da bi ga upoznali. U srcu počinju griješiti,

okrećući se od Boga prema samima sebi. Možda i dalje razvijaju „kršćanska“ prijateljstva i grade svoj status ili poziciju u crkvi, ali ne čeznu više za Onim koji daje život.

Kada trošimo vrijeme tražeći blagoslove i koristi od Boga umjesto da želimo razviti blizak odnos s Njim, lako ćemo skrenuti s puta. Budimo iskreni, hvalimo se s tim koliko smo vremena proveli u molitvi, ali kad bismo to mogli sagledati iz Božje perspektive, shvatili bismo da ga samo želimo iskoristiti. Sveli smo ga na izvor pomoći u potrebi. Ali previše nas voli da bi dopustio da ostanemo prevareni. Učinit će za nas što je učinio za mnoge druge koji su tražili Isusa:

Sutradan... mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo

došao?» Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se (Ivan 6:22-26).

Isus poznaje prave motive iza naših postupaka. Kad ga je mnoštvo došlo *tražiti*, znao je da ih više zanimaju blagoslovi (besplatni obrok) nego čudesa i razumijevanje znakova. Znak daje smjer ili informaciju – a ne usmjerava na sebe. Isus je znao da ga mnoštvo ne slijedi zbog znakova koji su otkrili tko On jest nego zbog toga da bi napunili svoje trbuhe.

Znate one osobe koje vas zovu samo kad im nešto treba? Ili još gore, je li vam se ikada dogodilo da se netko ponaša kao da vam želi biti prijatelj, da biste kasnije saznali da su samo željeli nešto od vas – utjecaj, novac, materijalna sredstva? Nije bilo iskrene ljubavi za vas, nego ste jedno vrijeme služili njihovom

cilju. Bolno je kad vas netko tako iskoristi!

Takav sebičan stav prožima društvo, kao i Tijelo Kristovo. Mnogi u crkvi su nezadovoljni; njihova se ljubav za Isusa ohladila. Služe Gospodinu zbog osobne koristi, a ne zbog strastvene ljubavi prema Njemu. I onda, dokle god Bog ispunjava *njihove želje*, sretni su i uzbuđeni. Ali kad dođu nevolje i život postane težak, otkriva se motiv u njihovim srcima.

Kad god se usmjerimo na sebe, prigovaranje je neizbježno. Zašto? Jer će teškoće kad-tad doći. A kad dođu, prigovaranje, pogonjeno sebičnošću, neminovno će početi. I kako se nevolje budu nastavljalje, nastavljat će se i prigovaranje. Taj obrazac dobro je prikazan u slučaju Izraelaca. Kad ih je Gospodin izbavio iz užasnog života provedenog u Egiptu pod faraonomovom vlašću, narod se radovao:

Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući. Mirjam je počinjala pjesmu: »Zapjevajte Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.« (Izlazak 20:21-22)

Nisu mogli biti sretniji. Preplavila ih je spoznaja Božje veličine, čudesne moći i dobrote kad su bili oslobođeni iz vlasti svojih tlačitelja. No, samo tri dana kasnije, kad su u pustinji Šur naišli na gorku vodu, počeli su se žaliti: „Što ćemo piti?“ upitali su Mojsija (Izl 15:24). To nema baš nekog smisla. Zar nije isti onaj Bog koji je upravo razdijelio Crveno more mogao pronaći pitku vodu? Zar nije Mojsije bio isti onaj herojski vođa od prije tri dana?

I Bog je uistinu pretvorio „gorku vodu u slatku“. Ali sjećanje na to čudo također je brzo izbljedjelo. Nekoliko dana nakon toga narod se ponovno žalio – ovoga puta u vezi hrane. Mrmljali su: „Bilo nam je bolje prije nego nas je Bog oslobodio.“ Zaista? Dok su izrađivali opeke, a čuvari ih bičevali po leđima?

U pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati protiv Mojsija i Arona. »Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!« – rekoše im (Izlazak 16:2-3).

U teškim, suhim vremenima,

kada prigovaranje počne, uglavnom je usmjereno na vođe, članove obitelji, prijatelje, neprijatelje – čak i na vlasti. Većina nas (iz straha) nikada nećemo prozvati Boga kao krivca za svoje probleme. Tako su i Izraelci prigovarali protiv Mojsija i Arona, ali bez sumnje, zapravo su mislili: „Gospodin je taj koji nas je iznevjerio! Mojsije je shvatio što misle pa ih je pozvao na red: „Vi ne mrmljate protiv nas nego protiv Jahve“ (Izlazak 16:8).

Pustinja otkriva motive naših srca – jesu li *sebični* ili *nesebični*. Tražite Duha Svetoga da vam pokaže što se zapravo događa u vašem srcu; što vas pokreće? Koji vas stavovi ili ponašanja drže zarobljenima u vašem „Egiptu“ ili vas potiču da se žalite u pustinji kroz koju prolazite? Da biste imali zdravu budućnost, od ključne je važnosti da budete iskreni i otvoreni za Njegovu opomenu koju vam daje iz ljubavi.

Dobra vijest za svakoga od nas je da nas ništa ne priječi da se pokajemo i promijenimo stanje svog srca! U trenu možemo prestati mrmljati i početi graditi odnos s Bogom umjesto da ga samo koristimo kao izvor blagoslova. Onda će nas Bog, iz ljubavi, možda poslati u pustinju.

John Bevere

UTJEHA

Djevojčica se upravo vratila iz susjedstva gdje je jednoj ženi tragično preminula osmogodišnja kći.

„Zašto si išla tamo?“ - upitao je otac.

„Da tješim susjedu!“

„A što si ti tako malena mogla učiniti da je tješiš?“

„Sjela sam joj u krilo i s njom plakala.“

DA LI JE BOG STVORITELJ ZLA?

Niko, kad se suoči sa iskušanjem, ne treba da kaže: „Bog me iskušava“, jer Bog se ne može iskušavati zlom niti sam nekog iskušava.

Jakov 1:13

Da li je moguće da je Bog stvorio zlo? Biblija nas uči da je Bog sve stvorio, pa da li je onda i zlo stvorio? Odgovorićemo to ako se osvrnemo na neke zakone u prirodi ili fizici.

Mi svi znamo da postoji toplo i hladno. Po definiciji proces hlađenja je proces oduzimanja toplote. To znači, da kad bi hteli nešto da ohladite, morate da mu oduzmete toplotu. Znači

nešto hladno je manjak toplote. Slično je i sa svetlošću i tamom. Tama nije ništa drugo, nego odsustvo svetlosti. Veće odsustvo svetlosti dovodi do veće tame.

Isto je i sa dobrim i zlom. Bog je oličenje dobrog i izvor svega što je dobro. Sve što je Bog stvorio je dobro. „Tada Bog pogleda šta je stvorio i vide da je veoma dobro“ (1. Moj. 1:31). Bog ne može da stvori, kaže, niti da pomisli bilo šta što nije dobro. Bog ne može da stvori zlo jer je On dobar. I Bog ne mora da stvara zlo da bi ono

postojalo! Dovoljno je da Bog bude odsutan i zlo je već tu! Odsustvo Boga rezultuje automatski pojavom zla. Kada mi „izbacimo“ Boga iz našeg života, našeg društva, porodice, doma, firme gde radimo, itd... onda dobijemo svet pun zla kakav imamo!

„Kain je otišao iz Božjeg prisustva...“ (1. Moj. 4:16) i kreirao je grad pun zla.

U Jakovljevoj poslanici 1:14 čitamo: „Svakog iskušava njegova sopstvena požuda, koja ga vuče i mami...“

Vuče i mami u kom pravcu? Uvek suprotno i dalje od Boga. Što je čovek dalji od Boga, to je manje Boga a više zla. I to je jednostavno tako.

Neverovatno je da mi ljudi krivimo Boga za zlo, a ne dajemo mu slavu i hvalu za dobro što čini. Neverovatno je da ljudi poriču činjenicu da je Bog stvorio čoveka i daje mu život, a optužuju ga kada neko umre.

Nije Bog stvorio zlo, nego smo se mi okrenuli od Boga, a to samo po sebi je strašno zlo!

Dragan Jevremović, Beč

**BOG JE TOLIKO VOLEO SVET DA JE DAO
SVOG JEDINORODJENOG SINA DA NIKO
KO U NJEGA VERUJE NE PROPADNE,
NEGO DA IMA VEČNI ŽIVOT.**

EVANDJELJE PO JOVANU 3:16

AGAPE

NAJZAD SLOBODAN

Baka mi je bila slatka starica i deda dobar čovek, ali sam ipak izbegavao da ih posetim kad god je to bilo moguće. Kraj njih bih se unervozio. Baka je koristila svaku priliku da mi govori o Bogu.

„Dobro sam!“ - odgovorio bih.

„Ne brini ti za mene.“

Ali ona bi i dalje insistirala: „Trebalo da predaš svoj život Hristu, Merline!“

Te su me reči uznemiravale više nego što sam želeo da priznam. Nisam želeo da povredim baku, ali nisam imao vremena da razmišljam o religiji. Tek sam počeo da živim!

Jedne subotnje večeri, ubrzo po mom povratku iz Nemačke, otišao sam u posetu baki i dedi. Kasnije sam shvatio da sam napravio grešku. Spremali su se da pođu u crkvu.

„Hajde sa nama Merline!“ - rekla je baka.

„Dugo te nismo videli. Želeli bismo da pođeš sa nama.“

Meškoljio sam se na stolici.

„Kako da se izvučem iz ovoga, a da nikoga ne povredim?“

„Voleo bih“, najzad sam progovorio, „ali neki prijatelji su me već pozvali da izađem sa njima.“

Baka je izgledala razočarana, ali čim sam došao do telefona, počeo sam zvati koga god sam stigao. Na moje razočarenje nisam našao nikoga ko bi došao po mene.

Vreme službe se bližilo, a njima dvoma nisam mogao reći: „Ne želim da idem!“

Stigao je i trenutak kada više nisam imao izbora. Pošao sam sa njima. Bogoslužjenje se odr-

žavalo u neakvoj kolibi, ali svi tamo prisutni su bili zadovoljni.

„Jadni ljudi“, razmišljao sam, „ne znaju šta je pravi život inače ne bi svoje vreme provodili u kolibi.“ Počelo se pevati i ja sam uzeo pesmaricu kako bih mogao pratiti reči. Bar je tako izgledalo.

Izenada sam začuo dubok glas kako mi progovara na uho.

„Šta? Šta si rekao?“

Okretao sam se ali nikoga nije bilo. Ponovo sam čuo isti glas:

„Danas se moraš odlučiti za Mene. Ako ne budeš to učinio sada, biće prekasno.“

Podigao sam glavu i odmah Ga upitao:

„A zašto?“

„Tako mora biti.“

Gubim li ja to razum? Ne, glas je bio stvaran! Bio je to Bog i On me je poznavao! Najzad sam to shvatio. Kako samo nisam ranije? Bog je bio stvaran, On je bio odgovor na moja pitanja. U Njemu sam imao sve što sam oduvek tražio.

„Da, Bože“, čuo sam sebe kako odgovaram.

„Uradiću ono što želiš!“

Služba se nastavila svojim tokom, ali ja sam bio odsutan. Desilo se čudo - ja sam upoznao Boga.

I deda je sedeći pored mene imao svoju muku. To tada nisam znao, ali kasnije mi je priznao. On je vodio svoju bitku sa Bogom. Godinama je pušio i žvakao duvan. Četrdeset godina zavisnosti ga je gušilo.

Više puta je pokušao da prestane sa tim, ali bi dobio teške glavobolje i ubrzo bi se vratio žvakanju i pušenju, i bivao zagriženiji nego ranije.

Sada je sedeo pored mene zavetujući se:

„Bože, ako promeniš Merlina, prestaću da žvaćem duvan i pušim makar umro zbog toga.“

Nije ni čudo što se deda umalo nije onesvestio kada sam izašao pred oltar na kraju službe da bih javno posvedočio o svojoj odluci koju sam doneo za vreme slavljenja.

Nekoliko godina kasnije, našao sam se na ivici njegovog kreveta i gledao ga kako umire. Gledao je i on mene i smešio se:

„Merline“, rekao je, „održao sam obećanje koje sam dao Bogu.“

Bila je nedelja večer kada se služba završila, i nisam mogao dočekati da stignem kući i počnem da čitam Bibliju. Želeo sam da upoznam Boga i, gladan Njegovе reči, čitao sam stranicu za stranicom. Bio sam uzbuđen. Taj je osećaj bio bolji i od onog koji me je obuzimao kada sam iskakao sa padobranom iz aviona. Te se noći Bog duboko nastanio u meni i ja sam postao novo stvorenje. Osećao sam da započinjem sa velikom avanturom o kojoj nisam ništa znao. Bog Avramov, Isakov i Jakovljev je živ; Bog koji je razdvojio Crveno more, govorio kroz gorući grm i poslao svog Sina da umre na krstu, On je i moj Otac.

Najednom sam shvatio šta je moj zemaljski otac pokušao da mi kaže. Prvi put u svom životu se u svojoj 36. godini razboleo. Samo tri dana kasnije srce mu je stalo. Doktor mu je dao injekciju i ono je ponovo počelo da kuca. On je otvorio oči i rekao:

„Nema potrebe, doktore. Ja odlazim.“

Pridigao se i preleteo pogledom po sobi sa osmehom na licu.

„Vidi!“ - rekao je - „Došli su po mene!“

S tim rečima je legao i preminuo.

Moj otac je poznavao Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja i prijatelja. Bio je spreman da ode. I ja sam se osetio spremnim, kada su me odjednom obuzele loše misli. Šta je pošlo naopako? Pokaži mi, Bože! Uskoro sam shvatio o čemu se radi. Novac! Sav onaj novac koji nije pripadao meni i morao sam da ga vratim! Odlučio sam šta s njim da radim i osetio olakšanje. Nisam mogao dočekati da se rešim tog novca. Činio me je bolesnim i znao sam da me taj osećaj neće napustiti dok god je novac kod mene.

Obratio sam se pošti za novac, ali su mi oni rekli da to nije u njihovoj nadležnosti jer obveznice nisam ukrao. Mogao sam sa njima da radim šta hoću. Imao sam veći deo obveznica koji nisam unovčio, pa sam uzeo kofer, otišao do WC-a i počeo da obveznice od po 100 dolara bacam niz slivnik. Kako je jedna za drugom odlazila, radost me je sve više obuzimala.

Ipak, mučile su me obveznice koje sam već unovčio. Pisao sam finansijskoj upravi SAD-a i objasnio im kako sam došao do novca. Oni su mi tražili dokaz za to i obveznice. Bilo je prekasno. Dokaza sam se već rešio. Rekao sam im da ih nemam, a oni su mi odgovorili da mi jedino mogu pomoći tako što će uložiti novac u socijalni fond. Opet sam osiromašio ali rado bih se odrekao svega što imam za taj novi život i radost koju sam doživeo.

No, još jedna senka iz prošlosti me je pratila. Vratio sam se u Pitsburg i otišao do advokata. Tri su godine prošle od izricanja kazne i sada sam trebao čuti izveštaj o proteklom vremenu. Izveštaj je podrazumevao uobičajen raport i obaveštavanje od strane nadglednika.

Advokat me je primio i rekao činovniku da donese moj dosije. Pregledao ga je i začudio se.

„Znate li Vi šta ste primili?“

Znao sam da sam primio Hrista, ali teško da je to već ušlo u izveštaj.

„Ne, gospodine.“

„Primili ste predsednikovo izvinjenje, koje je sam predsednik Truman potpisao!“

„Molim?“

„To znači da je Vaš dosije sada besprekoran. Baš kao da se nikad niste zamerili zakonu!“

Hteo sam da kličem od radosti.

„A zašto sam to dobio?“

Advokat se nasmešio:

„Verovatno zbog preporuka u vojnom dosijeu.“

Objasnio mi je da sam slobodan da idem i radim šta god poželim. Moj je slučaj bio zatvoren.

„Ako Vam ikad zatreba posao, obratite nam se.“

„Hvala Ti, Gospode!“

Bio sam ispunjen. Ne samo da su mi gresi oprošteni i slučaj zaključen na Golgoti, već mi je

Bog pružio priliku da se dokazem i u očima vlade SAD. Ali nisam razmišljao o tome da radim za njih.

Čime onda da se bavim? Moja želja da postanem advokat je dovedena u pitanje. Bilo je očigledno da me Bog ne želi u toj ulozi. Ali ubrzo sam osjetio šta Bog želi od mene.

Radiću za Njega?! Ja da propovedam?! Ideja mi se činila suludom.

„Ti me znaš, Gospode“, ubjeđivao sam Ga. „Ja volim uzbudjenja, avanture, čak i rizik. Ne mogu ja biti dobar propovednik.“

Ali Bog je imao svoj plan za moj život od početka. Noćima nisam mogao da spavam i što sam više razmišljao i molio se, ideja mi se činila uzbudljivijom. Ako Bog od jedne bivše zatvorske ptičice, padobranca, kockara i švercera može načiniti propovednika, biće to veća avantura u nepoznato od onoga što sam ja mogao i zamisliti.

Upisao sam se na koledž Merion, u biblijsku školu u Merionu, u Indijani, i mislim da sam bio najsrećniji student tamo. Da bih se mogao finansirati, radio sam

po šest sati na dan u livnici. Želeo sam da školu završim što pre, pa mi je odobreno pohađanje 21 časa, umesto maksimalnih 17 koliko ih je bilo dozvoljeno po semestru. Radio sam od 14h do 20h, učio do 24h, spavao do 4h, pa opet učio do 8h i onda kretao u školu.

Jedne nedelje sam po prvi put dobio priliku da propovedam u lokalnom zatvoru. Prilazio sam ogradi i preklinjao ljude da predaju svoje živote Hristu. Svake nedelje zatvorenici bi kleknuli, uhvatili se za šipke sa druge strane ograde i predavali svoje živote Hristu plaćući. Vraćao sam se u školu sav u oblacima.

Nedeljom uveče smo bili slobodni i ja sam okupljao grupu studenata koja je održavala službu na stepeništu sudnice u Merionu. Na našu radost, ljudi bi izlazili napred da prime Hrista. Posle službe bismo išli ulicama i tražili onoga koji bi dozvolio Hristu da se useli u njegov život.

Nikada ranije nisam bio toliko zauzet, a opet sam mislio da ne radim dovoljno za Hrista. On je meni spasao život, a najmanje što sam ja za Njega mogao učiniti jeste predati Mu svoje vre-

me. Završio sam četvorogodišnji kurs za dve i po godine i upisao se u školu u Ezburu u Vil-moru, u državi Kentaki. Bog mi je omogućio da obilazim četiri metodističke crkve u kojima sam služio kao pastor za studente. Svake sam nedelje prelazio po 200 km da bih služio u tim crkvama. Svaka mi je davala po 5 dolara nedeljno i blagosiljala me hranom svakog vikenda.

Uz malo truda za dve godine sam završio tu trogodišnju školu. Postigao sam svoj cilj. Postao sam sluga Božji! Dugo vremena sam naporno radio i nisam znao kako da se zaustavim, ali to je bilo ono na šta me je Bog pozvao. Prebačen sam u metodističku crkvu u Klejpol, u Indijani, gde sam postao punovremeni radnik. Uključio sam se u posao sa puno žara i polako su te tri crkve počele rasti. Prilozi su se uvećali, poseta porasla, a samim tim je i moja plata bila veća.

Mladi ljudi su masovno dolazili Hristu, a stado me je prihvatilo i zavolelo, i u svom neznanju, veličalo. I pored toga, ja sam sobom bio nezadovoljan. Bio sam tužan, prazan i bilo mi je dosadno. Počeo sam sve

češće razmišljati o tome da budem kapelan pri vojsci. Poznao sam dušu vojnika, njihove misli i iskušenja. Da li Bog želi da služim ljudima u uniformi? Molio sam se: „Íci ću ako Ti tako želiš, Gospode, a ostati ako to želiš!“ Bivao sam sve sigurniji da je to ono što treba da učinim - da idem. Konkurisao za kapelana 1953. godine i bio sam primljen. To ne bi bilo moguće da nisam primio predsednikovo izvinjenje.

Bog je to znao i blagoslovio me na poseban način. Pošto sam završio tromesečnu školu za kapelane, pridružio sam se padobrancima u Fort Kempbelu, u državi Kentaki. Prvom prilikom sam se našao u avionu i začuo meni dobro poznate reči: „Spremi se! Ustani! Veži se! Na vrata... Skači!“

Osetio sam povetarac i potres kada se padobran otvorio. I dalje sam mislio da taj osećaj mora biti identičan onom kada kamion od 10 tona udari čoveka. Ponovo sam se našao tu gde pripadam!

Merlin Karoters

STRAHOPOŠTOVANJE I POŠTOVANJE

*Strahopoštovanje prema Bogu
a prema čovjeku poštovanje*

Znamo da je strah prirodna emocija koja nam je data od Boga kao dar i blagoslov, kako bismo se na vrijeme zaštitili od opasnosti. Živeći u ovom „grešnom“ svijetu, svakodnevno smo izloženi različitim oblicima trauma, zlostavljanja, zastrašivanja, negativnom strahu kroz medije, društvo ili porodična, nestabilna okruženja.

Kada doživimo određenu bol, svi imamo tendenciju da bježimo. Čini nam se da je to najlakše i najbolje da bismo se

zaštitili. Nakon proživljene traume, mi zatvaramo ta područja, često zaboravljamo, i nažalost, povrede proistekle iz toga, grade utvrde u našem životu, u našim srcima. Ne dozvoljavamo nikome da priđe tom mjestu. Veoma često shvatimo, zavisno od oblika boli, da postajemo osobe koje su zarobljene na određenim područjima.

Strah je jedna od najčešćih utvrda u našim životima. Svaki oblik nasilja donosi strah.

Šta je s nama hrišćanima, koji se zovemo djecom Božjom? Jesmo li robovi straha ili smo

oslobođeni kroz Hrista Isusa? Zar ne kaže Božja riječ da koga Sin oslobodi, taj je slobodan?

Priznajemo, nažalost, da mnogi od nas ne žive u slobodi kojoj nas je Krist pozvao nego, naprotiv, držimo svoje utvrde, živimo s njima i mirimo se s tim da smo „ljudi“ koji griješe.

Iako, poznajemo istine Božje, u ovom slučaju strah nas parališe, blokira na određenim mjestima ili kontroliše naš život ne dozvoljavajući da rasteemo u punini. U nekim momentima, imamo opravdan strah, ali ako taj strah prevazilazi normalne granice, on tada uzrokuje da bježimo od boli i povlačimo se u sebe. Sve to vodi ka nemogućnosti svakodnevnog funkcionisanja.

Dešava se onda da strah ispoljavamo tako da povređujemo druge, stvarajući odbrambeni mehanizam kao što je napadanje ili agresija prema drugima. Tada to već prelazi granice i dovodi do drugih, većih problema, koje zahtjevaju stručnu pomoć, a dovode i do različitih mentalnih stanja: depresija, opsesivno kompulsivnih poremećaja, šizofrenije, i tako dalje.

Neki naučnici tvrde da je strah jedan od uzroka Alchajmerove i Parkinsonove bolesti. To je logično, posebno ako pogledamo već spomenutu potrebu da bježimo kad doživimo bol. U hrišćanskom kontekstu, kroz traume mi otvaramo vrata sotoni, koji je naš neprijatelj, da djeluje u našim životima.

Kako pomoći sebi i drugima?

Prvi korak je identifikacija straha. Šta je to s čim se borimo, šta nas plaši, šta nas blokira, gdje smo zapeli? Nakon toga, slijedi suočavanje sa strahom.

Ako se suprotstavimo strahovima, jačamo svoje samopouzdanje. Trebali bismo gledati na neuspjehe i nevolje kao nešto što nam može pomoći da ojačamo, kako bismo izgradili naše karaktere i postali bolje osobe, ispunjavajući Božji originalni plan za naše živote.

Riječ Božja ima mnoštvo primjera koji govore o strahu, tjeskobama s kojima se su suočavali vjerni ljudi, oni koji su bili pozvani da grade Božje kraljevstvo. David, sluga Božji koji je griješio, koji se bojao kad ga je Saul proganjao, kada je bio u tjeskobama i smrtnoj pogibli,

dolazio je svome Bogu, pisao moćne pjesme, opisujući svoja stanja, i tražio pomoć od Jahve, Boga živoga.

Jošua koji je trebao ići u osvajanje zemlje, koji im je dodijelio Bog, nije bio bez straha, ali se suočio s njim i išao naprijed. Bog ga je ohrabrio da je On s njim gdje god da krene.

Najbolje rješenje je predati svoj život, svoje strahove, svoje nevolje, direktno Bogu. Ne postoji čovjek na zemlji, ljekar, roditelj, koji bi nas bolje poznao od Oca Nebeskog.

On tačno zna kako smo stvoreni, s čime se suočavamo i da postoji ona druga strana koja čini sve da bi nas držala pod svojom kontrolom, u strahu, da bi nas na kraju slomila i uništila. Mi to ne želimo i zato, tražimo lice Božje na vrijeme, tako da nam On može dati mudrost i hrabrost u situacijama kada nam je to potrebno.

Pitajmo Boga, da nam kroz svog Svetog Duha otkrije gdje su „mjesta“ povreda, „mjesta“ gdje se nalaze utvrde straha u našim srcima i koje su to Božje istine u vezi sa doživljenim bolom i traumama.

Pogledajmo, neke od biblijskih stihova koji govore o strahu i Božjim ohrabrenjima te obećanjima za čovjeka:

„Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji. Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovo budete u strahu, već ste primili duha posinjenja kojim vičemo: Aba Oče!“ (Rimlj. 8:14-15)

„Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti. Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.“ (Matej 10:28)

„Blago čovjeku koji se boji Jahve i koji uživa u naredbama njegovim: moćno će mu biti potomstvo, na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov... žalosne se vijesti neće bojati, mirno je njegovo srce, uzdajući se u Jahvu, hrabro je njegovo srce, ničeg se ne boji...“ (Psalam 112:1-8)

„Ne boj se, jer ja sam te otkupio: Imenom sam te zazvao: ti si moj! Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće, jer ja sam Jahve, Bog tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj...“

Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si, i ja te ljubim... Ne boj se, jer ja sam s tobom.“ (Isaija 43:1-5)

„Budi odvažan i hrabar, jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati... Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u poduhvatima. Nisam li ti zapovjedio: odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš s tobom je Jahve, Bog tvoj.“ (Jošua 1:6,8,9)

Bog je iz svoje ljubavi dao svog Sina, Isusa Hrista da bismo mi imali slobodu, da bismo se spasili od vječne smrti, i da bismo imali vječni život. Isus Hrist je ključ naše slobode od ropstva, slobode od svih utvrda. Onda kada Duh Sveti otkrije mjesta koja trebaju biti očišćena, kada se mi pokajemo i oslobodimo od grijeha,

tada krv Hristova prolivena za nas ima silu i moć da iscijeli i obnovi rane. To postanu mjesta koja su zapečaćena i neprijatelj više nema vlast nad njima niti otvorena vrata da nas učini robovima.

Dakle, ljubav Božja pobjeđuje svaki strah, i gdje je ljubav tu nema straha. Budimo oni koji će pobijediti strahove, kako bismo mogli pomoći drugima oko nas, koji nas trebaju, koji trebaju Isusa kao Osloboditelja i Spasitelja.

Na kraju krajeva, samo se Boga trebamo bojati, a ne čovjeka. Ne trebamo se bojati ni okruženja koje nas želi zarobiti da živimo u strahu, a ne u hrabrosti i slobodi, u istini i ljubavi koja nam je data kroz Isusa.

Zato, imajmo strahopoštovanje prema Bogu a prema čovjeku poštovanje! Zašto da robujemo strahu kad smo pozvani da budemo slobodni kroz Isusa Hrista.

Dejana Opačak, Zenica

BOG ŽELI DA DAJEMO

Sediš u crkvi i za vreme sakupljanja priloga, osoba do tebe ti pruža haznu; ti oklevaš a onda ne bi li izbegao osećaj krivice, ubaciš neki sitniš... Možda misliš da sada nisi u poziciji da daš nešto više ili jednostavno ne veruješ da će novac biti pravilno upotrebljen. Možda ipak tiho u sebi razmišljaš: „Ovo u stvari nije toliko ni važno, Bog će razumeti ako ja ništa ne dam.“

Istina je ipak, da Bog želi da i ti daš svoj deo. U suprotnom,

Njegov posao na zemlji biće ometen, a ti nećeš dovoljno uzrastati i tvoj odnos sa Bogom neće biti potpun.

Evo nekih biblijskih principa koji mogu da ti pomognu u odluci za davanje tvog novca:

1. Bog se na prvom mestu pobrinuo da ti imaš toliko novca koliko već poseduješ, tako da nije bilo Njega, ni ti ne bi imao ništa.

2. Ti si odgovoran pred Bogom kako trošiš novac koji ti je On poverio.

3. Bog želi da daš svoj desetak (deseti deo svojih primanja) Njemu, kako bi pomogao Njegov rad na zemlji, kroz lokalnu crkvu ili kroz druge službe.

4. Bog želi da mimo svega, daješ svoje priloge kada god osetiš da te Duh vodi. Prilog je u čast Bogu koji se pobrinuo da i ti imaš razne finansijske bonuse u životu. Razmisli...

5. Bog želi da redovno daješ - da li imaš tu naviku?

6. Bog očekuje od tebe da daješ u skladu sa onim koliko imaš - želi i da budeš darežljiv, ali onoliko koliko možeš sebi priuštiti. Neko ko je jako bogat i neko ko je vrlo siromašan, daju različite sume, ali dok god daju koliko mogu, Bog je zadovoljan.

7. Bog želi da daješ od srca, ne preko volje.

8. Trebalo bi da crkva govori o fondovima i o potrebama i potrošenom novcu, jer je odgovorna pred ljudima koji daju.

9. Bog ne očekuje od tebe da svaki put kada se pomene davanje novca reaguješ i otvoriš svoj novčanik. Reaguj

onda kada razumeš da ti Bog govori.

10. Tvoji motivi prilikom davanja su jako bitni. Nemoj davati iz pogrešnih motiva, npr. da privučеш pažnju drugih ili da možda zaslužiš više novca i kredita kod Boga. Davanje koje je ugodno Bogu je motivisano tvojom spoznajom ko je Bog i zahvalnošću za ono što je Bog učinio za tebe. Daj da bi proslavio Boga i da bi pomogao ljudima koje On voli.

11. Bog će te blagosloviti dok daješ tako što će se pobrinuti za sve tvoje potrebe, a ti ćeš izrastati u osobu u kakvu On želi da izrasteš. Nemoj brinuti da će te davanje priloga ostaviti bez dovoljno sredstava za život a u isto vreme ćeš biti duhovno obogaćeniji davanjem.

12. Bog još želi da požrtvovano daješ. Seti se kakvu je On žrtvu učinio kao dokaz svoje ljubavi prema tebi.

13. Kada si u finansijskoj blagodati, pomoz i drugima; kada si u potrebi za novcem, prihvati pomoć od drugih.

Preuzeto iz biblijske studije
„Blagodati davanja“

PRIHVATI GOSPODA U SVOJE SRCE

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

PROROČKI VODIČ DO KRAJA VREMENA

Iako Božje „skrivenne stvari“ ostaju skrivene, vernici mogu proučavati i postupati prema „otkrivenim stvarima“ kako ih je On učinio poznatim. Otkrijte kako postupanje prema tim stvarima osigurava naše očuvanje i konačnu pobjedu – i dozvoljava Crkvi da završi našu misiju.

Broj stranica: 181 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

KRAJNJA SIGURNOST

Derek Prince istražuje različite načine na koje Bog pruža sigurnost, naglašavajući uslove koje moramo da ispunimo da bismo se kvalifikovali za Njegovu zaštitu u svakoj oblasti naših života. Moramo imati čvrst temelj koji može da podnese pritiske i teškoće sa kojima se neizbežno suočavamo.

Broj stranica: 151 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

ZBOG ČEGA JE KRST TOLIKO VAŽAN

Vraćanjem centralne pozicije krstu i njegovom primenom u svom ličnom životu, ulazimo u Božiju svedovoljnu silu i Njegovu opskrbu za nas.

Vera je jedina osnova za pravdu koja je Bogu prihvatljiva. Koliko ja razumem evanđelje, Bog nam ne dozvoljava da išta dodajemo tom zahtevu vere.

Broj stranica: 156 • Format: 14x21 cm

Cena: 400 din • 4 € • 8 KM

PROBUĐENJE KOJE DOLAZI

Svako od nas ima ključnu ulogu u tom probuđenju koje tek treba da dođe. Kako da se pripremimo, da bi nas Gospod koristio u tom revolucionarnom dobu koje dolazi? Činjenica je da što pre budemo spremni, tim pre ćemo i videti probuđenje.

Broj stranica: 264 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

*Priložene cene su informativnog karaktera i DPM zadržava pravo promene cena.

Poslane knjige plaćaju se pouzećem.

Ako želite podržati naše udruženje i misiju,
možete to uraditi kupovinom naših knjiga ili donacijom na račun:
325-9500700044980-85

Ukoliko želite pogledati izdanja Derek Prince misije posetite našu web stranicu.

Kako bi ste se informisali o novim akcijama molimo kontaktirajte nas na:

+381 64 4054744

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

Derek Prince misija – Srbija
www.derekprince.rs

IZDAVAŠTVO

E-KNJIGE

AUDIO
KNJIGE

- BOGOSLUŽENJA
- KONFERENCIJE
- SVEDOČANSTVA
- PREDAVANJA
- KURSEVI
- SLAVLJENJE
- SEMINARI

POGLEDAJTE

**VIDEO
MATERIJALE**
iz arhive

VIDEO
MATERIJAL

DOBRODOŠLI NA NEDELJNO

BOGO SLUŽENJE

SLAVIMO BOGA
UČIMO IZ NJEGOVE REČI
IMAMO ZAJEDNIŠTVO SA VERNIMA

ŽIVO NA FACEBOOK-U

SYLOAM

od 10:00 h

MISJA

DA VAŠ

DUHOVNI

RAST

NE BUDE
SAMO
SLOVO
NA PAPIRU

FB: SYLOAM | MOB: 064 3430817 | EMAIL: syloam.media@gmail.com

www.SYLOAM.eu

MessengerX

Vaša aplikacija za svakodnevno učenje

Potpuno besplatna!
MessengerX.com

Download on the
App Store

Get it on
Google Play